

SAMMANDRAG

AF

FINSKA SPRÅKETS

FÖRMLÄRA,

(efter von Becker;)

TILL SKOLORNAS TJENST,

AF

GUST. LEONH. STENBÄCK.

BORGÅ,

P. WIDERHOLM.

1844.

САРГИАННІА

“

СТАЛЯЧА АНОНІ

ДЯДІМ І ОДІ

(засіб для відбілювання)

Imprimatur.

G. REIN.

САРГИАННІА ДІССІЛІАНА

ДІМОН

ІЛЮКІАННІА

ДІДІ

FÖRETAL.

Under de par år, som Finska språkets studium ingått i den offentliga Skol-undervisningen, har v. Beckers Grammatik tjenat till Lärobok, åtminstone i de flesta af Borgå stifts Skolor. Af denna Grammatik, såsom redan utgången ur bokhandel, har man numera svårt att få tillräckliga exemplar. Icke heller tyckes den af författaren varit ämnad till Skolbok, hvilket nogsamt kan inses af en hvar, som haft med barnaundervisning att skaffa. Deraföre har jag trott, att en kortare framställning af det Beckerska systemet möjligen kunde vara Finska språk-undervisningen till något gagn, och får nu (med auctors goda minne) till vederbörandes gunstiga bedömmande öfverlemna förevarande lilla arbete, såsom ett af mig gjordt försök till en dylik framställning. Jag har i det hufvudsakliga följt författarens uppställning af ämnena, men har i åtskilligt annat tillåtit mig mindre afvikeler. Så t. ex. äro några förändringar gjorda vid Verbernas Infinitivus Modus, ävensom Particium Præt. 2:um blifvit uteslutet. Vidare har jag öfverallt lagt det Ost-Finska språkbruket till grund, och, till följd häraf, äfven i Paradigmerna ställt sådana former som *Meän*, *Joien*, *Saahaan*, *Juu* m. fl. framför de i Bib. språket motsvarande *Meidän*, *Joiden*, *Saa-*

daan, Juoda'. Att jag härmed icke haft för afsigt att påträffa någon hvarken det ena eller det andra skrif-sättet, finner läsaren af 4:e Anm. till §. 10.. Endast i förbigående vill jag här göra den erinran, att ju utgif-varen af *Kalevala* bevisat, hurusom Finsk både ru-na och prosa kan skrifvas utan införande af det Vest-Finska *d.* — Konjugations-tabellerna torde måhända för den unga läsaren medföra någon svårighet, i anse-ende till de vid 3:e och 5:e Konjug. använda tecken. Om han dock noga fäster sig vid dessas betydelse samt vid Verbets stam (§. 26. Anm. 2. 3.), och derjemte i-hågkommer reglorna om de stumma konsonanterna (§. 10.), så tror jag han skall reda sig vid konjugerandet. Ett och annat, som jag ansett vara mindre viktigt för nybegynnaren, och af sådan anledning förbigått, öf-verlemnar jag åt kunniga lärare att muntligen föredragas, der sådant synes dem nödigt. — Ehvard an-märkningar man än för öfrigt må finna skäl att göra emot detta Compendium, så vågar jag imellertid hop-pas, att den goda afsigten med dess utgivande icke skall misskännas. Borgå den 24 Augusti 1844.

UTGIFVAREN.

INLEDNING.

§. 1.

Bokstäfverna i Finskan äro 20, nemligen 8 vokaler: *a, e, i, o, u, y, ä, ö*, samt 12 konsonanter: *g, h, j, k, l, m, n, p, r, s, t, v*.

Anm. Finska språket talas och skrifves olika. Hufvud-dialekterna äro endast tvenne, nemligen Tavastländskan och Savolaxskan. Till den förra räknas de skilda dialekter, som talas kring Åbo, i Satakunda och Nyland, ävensom Bibel-språket. Med Savolaxskan deremot äro Karelska och Wiborgska dialekterna beslägtade. Österbottniska Finskan har likhet både med Tavastländskan och Savolaxskan.

Här lägges Savolaxska dialekten till grund. Enligt denna förekommer bokstafven *g* endast i vissa fall efter *n*. Af Vest-Finnarne nyttjas bokstäfverna *b, d, g, x, z*, såsom i orden: *Kumbi, Valda, Honga, Yxi, Vaza*, hvilka enligt Savolaxskan uttalas och skrifvas: *Kumpi, Valta, Honka, Yksi, Vatsa*. — Angående *d* och *g* se vidare §. 10. Anm. 2. 4.

§. 2. Vokalerna förlängas medelst tveskrifning, såsom *aa, ee, oo, ss, vv*.

§. 3. Diftongerna äro 16: *ie, ai, ei, oi, ui, yi, äi, öi, uo, au, eu, iu, ou, äy, öy, yö*. — De äro i allmänhet långa.

Anm. I böjningsstafvelser betraktas de på *i* lyktade distonger såsom långa endast då de uppkommit genom sammandragning af en lång och en kort vokal, eller af tvenne ursprungligen till skilda stafvelser hörande vokaler eller distonger.

§. 4. Tvenne konsonanter kunna icke börja en

stafvelse. I främmande ord, som begynnas med två eller flera konsonanter, bibehålls derföre blott den sista, t. ex. *Ranta* (strand), *Vasta* (qvast), *Peili* (spegel).

Af samma orsak stafvas så, att af tvenne eller flera konsonanter emellan två vokaler blott den sista konsonanten föres till sednare stafvelsen, t. ex. *Ot-ra* (korn), *Vars-ta* (slaga); icke: *O-tra*, *Var-sta*.

§. 5. En stafvelse är lång, om den har en lång vokal eller diftong, t. ex. *Vaara* (fara), *Voinma* (styrka); eller om den lyktas på två konsonanter, t. ex. *Porstua* (farstuga) *Tönkkä* (klump).

§. 6. Accenterna äro två: *Tonicus*, som förekommmer endast på första stafvelsen af ett ord, och *Euphonicus*, hvilken är lindrigare och har sin plats på någon af de öfriga stafvelserna utom den sista. På en stafvelse med accent följer merendels alltid en accentlös; t. ex. *Kükko* (tupp), *Tüt-kittävia* (som skola undersökjas), *köstutan* (jag fuktar).

§. 7. Vokalerna indelas i tre slag: *Majores* *a*, *o*, *u*, *Minores* *ä*, *ö*, *y*, och *Mediae* *e*, *i*. — Vokaler af samma eller nästgränsande slag uttalas lättast efter hvarandra. Ord, som i stammen hafva en eller flera Majores, böjas derföre med Majores; sådana ord åter, som i stammen hafva Minores eller blott Mediae, böjas med Minores. Mediæ ingå dessutom i böjningen af alla slags ord; t. ex. *Oma* (egen), *omallen*, *omana*, *omaksi*; *Hyvä* (god), *hyvälen*, *hyväänä*, *hyviksi*; *Risti* (kors), *ristillen*, *ristinä*, *ristiksi*; *Ottaa* (taga), *otan*, *otettu*; *Jättää* (lempa), *jätän*, *jätetty*; *Heittää* (kasta), *heitän*, *heitetty*.

Anm. I Suffixer eller anhangs-partiklar äro vokalerna af samma orsak föränderliga, såsom: *Suu* (mun) *suun-sa*, *Pää* (hufvud) *päään-sä*; *Jo* (redan) *jo-ko*, *jo-pa*, *Ei* (icke) *ei-kö*, *ei-pä*.

§. 8. Konsonanterna indelas efter organerna, medelst hvilka de uttalas, i: *Gutturalis h*, *Palatinæ g, j, k*, *Linguales l, n, r, t*, *Dentalis s*, och *Labiales m, p, v*.

Efter deras egenskaper indelas de i Slutna eller Stumma, hvilka äro *k, p, t*, och Öppna eller Lättljudige, som utgöras af de öfriga.

§. 9. *K* framför *t* och *n* förbythes till *h*, t. ex. *Tohtori* (Doktor), *Nähnyt*, af *Näkee* (han ser).

§. 10. *K, p, t* bortkastas, då de begynna en kort stafvelse, som ej är den första i ordet, och genom flexion

1) lyktas på en konsonant, t. ex. *Jaloollen* (i stället för *Jalkollen*) af *Jalka* (fot); *Lepyn, Lepyin* (i st. för: *Leppyn, Leppyin*) af *Leppyä* (blidkas); *Otan, Otin* (i st. för: *Ottan, Ottin*) af *Ottaa* (taga);

2) ändas på aspiration; t. ex. *Rae'* (i st. för *Rake'*) (hagel) Genit. *Rakeen*; *Opi'* (i st. för *Oppi'*) af *Oppia* (lära); *Kue'* (i st. för *Kute'*) (inslag) Genit. *Kuteen*;

3) kommer att stå före en stafvelse, börjad med ett genom uteslutning förenkladt *t*, t. ex. *Jalata'* eller *Jalatah, Jalatak* (i st. för *Jalkata', -atah, -atak*) af *Jalka*. — Ursprungligen har man sagt *Jalattaka*, hvarifrån sedan det sista *a* blifvit uteslutet och således enligt regeln också det ena *t*.

Dessutom bortkastas *t* framför ändelsen *aan, än* i Passiva verber t. ex. *Nostetaan* af *Nostetaa* (lyftas).

Undantag. De stumma konsonanterna bortkastas icke, då de stå nästefter *s*, och *k* icke heller då det följer nästefter *t*; t. ex. *Vaski* (koppar) *vasken*; *Pispa* (Biskop) *pispän*; *Riusta* (spanmål) *riustan*; *Matka* (resa) *matkan*; *Pesta'* (tvätta) *pestääñ*.

Anm. 1. När af två stumma konsonanter den ena bortkastas, kommer ingen ny bokstaf i stället, t. ex.

Pakko (tvång) *pakon*; *Leppä* (al) *lepän*; *Matti* (Matthias) *Matin*.

Anm. 2. Det enkla *k* ersättas ej heller af någon annan bokstaf, så framt icke *n* går nästförut, i hvilket fall *g* kommer i stället, t. ex. *Vika* (fel) *vian*; *Turku* (Åbo) *Turun*; *Honka* (furu) *hongan*; *Lanka* (tråd) *langan*.

Undant. Någon gång ersättas det enkla *k* framför *o*, *u* med *ö*, samt i andra fall med *j*, t. ex. *Luku* (räkning) *luvun*; *Ikä* (ålder) *ijän*. — Detta är mera vanligt i kust-Finskan, säsom: *Halko* (kastved) *halvon*; *Härkä* (oxe) *härjän*. Framför *y* ersättas *k* (isynnerhet i kust dial.) både med *j*, och *v*; t. ex. *Sylky* (utspottadt) *syllyn*; *Hyöky* (svallvåg) *hyövyn*.

Anm. 3. Det enkla *p* ersättas efter *m* med *m*, och för öfrigt med *v*, t. ex. *Lampi* (insjö) *lammin*; *Tappa* (sed) *tavan*.

Anm. 4. Det enkla *t* ersättas efter *l*, *n*, *r* med dessa konsonanters fördubbling, men i andra fall icke; t. ex. *Valta* (välide) *vallan*; *Rinta* (bröst) *rinnan*; *Parta* (skägg) *parran*; *Mato* (mask) *maon*.

I sistnämnde fall, då *t* icke följer efter *l*, *n*, *r*, ersättas det i Bibel-Finskan och vanligen i skrift med *d*, säsom: *Madon* för *Maon*; *Pöydän* för *Pöyän*, af *Pöytä* (bord). En del Finnar säga: *Maron*, *Malon*, *Mathon*; *Pöyrän*, *Pöylän*, *Pöythän*.

§. 11. Enkelt *t* framför *i* förbytes ofta till *s*, t. ex. *Vesi* (i st. for *Veti*) (vatten) Dat. *Veteen*. — Detta iakttages icke i sådana fall, der tvetydighet skulle uppkomma, t. ex. *Veti* (icke *Vesi*) af *Vetää* (draga).

§. 12. Framför det uteslutna enkla *t* och *k* förbytes stundom diftongen *ie* till *ü*, *uo* till *uu* samt *yö* till *yy*, t. ex. *Tiiän* (Bibl. *Tiedän*) af *Tietää* (vepta); *Tuuos* (hämte du), *Tuokoon* (hemte han); *Lyyään* (Bibl. *Lyödään*) af *Lyötää* (slås).

§. 13. När någon af diftongerne *ie*, *uo*, *yö* stå i enstavliga ord, och genom ordets böjning få ett *i*

efter sig, bortkastas den första af distongens vokaler, och den sednare bildar med *i* en ny distong; t. ex. *Teillä* (i st. för *Tieillä*) af *Tie* (väg); *Joi* (i st. för *Juoi*) af *Juon* (jag dricker); *Öitää* (i st. för *Yöitä*) af *Yö* (natt).

Tillägg.

1. En lång vokal fördelas ofta till två korta medelst ett instucket *h*, samt i vissa ord medelst *j* eller *v*; t. ex. *Jalkahan* för *Jalkaan*; *Katajan*, *Katavan* för *Kataan* (enens).

2. Distong lyktad på *i* (§. 3. Anm.) med efterföljande *e* eller *i* sammandrages till en lång distong på *i*; t. ex. *Jalkoien Jalkoön*, sammandr. *Jalkoin*; eller också insättes *h*, såsom *Jalkoiken Jalkoihin*.

Äfven uppstå långa distonger på *i* genom sammandragning af *e* och föregående vokal, hvarvid *e* förbyttes till *i*, t. ex. *Akkäen,akkain* af *Akka* (käring); likaså *æe, oe*, hvaraf blir *äi, oi*, o. s. v.

För öfrigt sammandragas *ie* (såsom börande till skilda stafvelser) till *ii*, samt *a* med föregående vokal sålunda, att denna sistnämnda förlänges; t. ex. *Süpien, süpiün*, af *Süpi* (vinge); *Kukkoa, kukkoo* af *Kukko* (tupp).

3. Då *a, ä* följer efter distong på *i*, plär detta *i* förbytas till konsonanten *j*, t. ex. *Jalkoja* för *Jalkoia*.

4. I flexion bortlemnas alltid *k* framför *st, ss*; likså *p* framför *st*; t. ex. *Juosta, Juossen* (för: *Juoksta, Juokssen*) af *Juoksen* (jag springer); *Kystä* (för *Kypstä*) af *Kypsi* (gar).

5. Stundom förekomma ord förkortade, såsom: *Sisar* (för *Sisari*) (syster); *Taival* (för *Taipalet*) (näs).

6. I sammansättningar förbyttes *n* framför *l* till *l*, och framför *p* till *m*; t. ex. *Sellainen* (för *Sen-lainen*); *Ompa* (för *On-pa*). Framför *t* samt i slutet af ord förbyttes *m* till *n*, t. ex. *Tointa* (för *Toimta*) af *Toimi* (drift); *Avain* (för *Avaim*, hvilket åter är förkortadt af *Avaimi*) (nyckel).

7. Någon gång förekommer omsättning af bokstäfver, såsom *Maalima* för *Maailma* (verld); *Kenkäis* för *Kenkäsi* (din sko).

NOMEN.

a) Deklination.

§. 14. Substantiva och Adjectiva höjas utan afseende å Genus efter tre Deklinationer. Numeri äro två och Casus följande fjorton:

1) **Nominativus** (Subjekt); t. ex. *Lintu arastua* (fogeln är skygg).

2) **Genitivus** (utmärker ett föremål såsom egande något) t. ex. *Linnun poika* (fogelns unge).

3) **Infinitivus** (utmärker någonting såsom obestämdt) t. ex. *kyntää peltöa* (plöjer åkern, neml. en obestämd del af åkern); *Siellä on lintuja* (der äro foglar, neml. ett obestämdt antal).

4) **Accusativus** (Objekt), t. ex. *Ampui linnun* (han sköt en fogel).

5) **Instructivus** (uttrycker något [bibegrepp] såsom befintligt med något annat), t. ex. *Mehiä linnuinensa* (skogen med sina foglar).

6) **Caritivus** eller **Defectivus** (utmärker ett föremål såsom bristande eller frånskildt), t. ex. *Linnuita' tuli metästä* (han kom utan foglar ifrån skogen); *Hevoinen on kengitän* (hästen är utan skor).

7) **Dativus Exterior** (utmärker ett föremål såsom emottagande något åt, på eller till sig), t. ex. *Linnullen* (åt fogeln) *Jaloillen* (på foterna) *Vei Kirkollen* (förde till kyrkan).

8) **Dativus Interior** (utmärker ett föremål såsom emottagande något inuti sig), t. ex. *Luotti sattui linnuun* (kulan träffade uti fogeln); *Meni kirkkoon* (gick i kyrkan).

9) **Dativus Formalis** (utmärker en skepnad eller beskaffenhet som ett föremål antar), t. ex. *Muuttuu linnuksi* (förvandlas till fogel), *Vesi kylmettyi jääksi* (vattnet frös till is).

10) **Locativus Exterior** (utmärker ett föremål såsom hafvande något hos eller på sig), t. ex. *Linnulla on poikia* (hos fogeln är fogeln har ungar), *Pellolla on kiviä* (på åkern äro stenar).

11) **Locativus Interior** (utmärker ett föremål såsom hafvande något inuti sig), t. ex. *Linnussa on luuta* (inuti fogeln äro ben, eller fogeln har ben).

12) **Locativus Formalis** (utmärker en skepnad eller beskaffenhet, som ett föremål har), t. ex. *Lintuna* (såsom fogel); *Vaelsi sairaana* (reste såsom sjuk).

13) **Ablativus Exterior** (utmärker ett föremål såsom blifvande skildt ifrån något på eller hos sig befintligt), t. ex. *Pojat otettiin linnulta* (ungarna togos af fogeln).

14) **Ablativus Interior & Formalis** (utmärker: ett föremål såsom blifvande skildt ifrån något uti sig befintligt, eller: en skepnad eller beskaffenhet, ifrån hvilken ett föremål blir skildt), t. ex. *Hauli otettiin linnusta* (haglet togs utur fogeln) *Linnusta muuttui kalaksi* (förvandlades ifrån fogel till fisk).

Anm. Instructivus finnes egentligen blott i Pluralis; men denna Plurala casus kan äfven brukas, då talet är om en eller ett. Också nyttjas Genit. Sing. som Instructivus.

§. 15. Deklinationerna åtskiljas genom vokalen i sista stafvelsen af Genit. Sing. Den har den 1:sta ett kort e, den 2:dra någon annan kort vokal, och den 3:dje en lång vokal.

Anm. 1. Denna vokal kallas Bindevokal, emedan den förenar ordets stam med ändelsen. Den utgör också i de öfriga Casus Deklinationernas förnämsta skillnad.

Anm. 2. Huru Genit. och Inf. Sing. bildas af Nominat., ses under Deklinationerna. Af Genit. bildas med oförändrad bindevokal de öfrige Casus i Sing., samt Nom. och Acc. Plur. Uti Inf. Plur. förvandlas Genitivi bindevokal i 1:a Dekl. till *i* och i 2:a och 3:e Dekl. till en på *i* lyktad distong. Ifrån Inf. Plur. härledas sedan de öfriga Casus i Plur. med undantag af Genit., som bildas dels af Inf. Sing. dels af Inf. Plur. derigenom att *a* förbytes till *en*, hvarvid sammadragning också ofta eger rum; t. ex.

Nom. Inf. Sing. Inf. Pl. Gen. Plur. - - - - -
Hevoinen, *Hevoista*, *Hevoisia*, *Hevoisten*, *Hevoisen*, -*ün*.
Kala, *Kalaa*, *Kaloja* (*oia*), *Kalaen*, -*ain*, *Kalojen* (-*oien*), -*oin*.

O b s. I 3:e Dekl. förbytes Infinitivi Plur. äudelse *ta* i Gen. till *en*.

Anm. 3. I följande Schema utmärker tecknet

- en lång enljudig vokal,
- ˘ en kort vokal, dock icke *e*,
- en lång distong på *i*,
- ɔ en kortare distong på *i*.

I stället för *vocales majores* böra motsvarande *minores* förstås, der Regeln i §. 7. sådant fodrar.

De Casus ändelser, som efter olika dialekter omväxla, äro här anmärkta medelst hänvisningarna a) b) etc.

Schema för Deklinationernas ändelser.

Singularis.

	1:a Dekl.	2:a Dekl.	3:e Dekl.
Nominat.	<i>i</i> (<i>n, r, s, t</i>). en	<i>a, ä, o, ö, u, γ, (i, n)</i> . ˘ —	(<i>as, äs, es, t, e, is</i>). — —
Genit.			
Infinit.	<i>ea, a) ta</i> *)	˘ <i>a, a) ta</i>	— <i>ta, ta</i> **)
Accusat.	<i>en</i>	˘ <i>n</i>	— <i>n</i>
Carit.	<i>eta' b)</i>	˘ <i>ta b)</i>	— <i>ta' b)</i>
Dat. ext.	<i>ellen c)</i>	˘ <i>llen c)</i>	— <i>llen c)</i>
Dat. int.	<i>een d)</i>	— <i>n d)</i>	— <i>seen d)</i>

Dat. form.	<i>eksi</i>	<i>-ksi</i>	<i>-ksi</i>
Loc. ext.	<i>ella</i>	<i>-lla</i>	<i>-lla</i>
Loc. int.	<i>essa e)</i>	<i>-ssa e)</i>	<i>-ssa e)</i>
Loc. form.	<i>ena</i>	<i>-na</i>	<i>-na</i>
Abl. ext.	<i>elta</i>	<i>-lta</i>	<i>-lta</i>
Abl. int.	<i>esta</i>	<i>-sta</i>	<i>-sta.</i>
a)	1. <i>ee</i> , 2. <i>-.</i> *) lagdt till stammen.	**) lagdt till Nominat.	b) 1.
	2. <i>etta</i> , 3. <i>-tta</i> .	c) 1. <i>elle</i> , 2. <i>ella</i> , 3. <i>-lle</i> .	d) 1. <i>ehen</i> ,
	2. <i>-k-n</i> , 3. <i>-sehen</i> .	e) 1. <i>esa</i> , 2. <i>-sa</i> , 3. <i>-sa.</i>	

Pluralis.

	1:a Dekl.	2:a Dekl.	3:e Dekl.
Nominat.	<i>et</i>	<i>-t</i>	<i>-t</i>
Genit.	<i>ien, a) ten *)</i>	<i>ojen, oin, ujen, uin, -en, -n. a)</i>	<i>-en, a) ten **)</i>
Infinit.	<i>ia</i>	<i>oja, uja, ejा, †) -ta</i>	<i>-ta</i>
Accusat.	<i>et</i>	<i>-t</i>	<i>-t</i>
Instruct.	<i>in</i>	<i>-n</i>	<i>-n</i>
Carit.	<i>ita' b)</i>	<i>-ta' b)</i>	<i>-ta' b)</i>
Dat. ext.	<i>illen c)</i>	<i>-ellen c)</i>	<i>-llen c)</i>
Dat. int.	<i>iin d)</i>	<i>-in d)</i>	<i>-siin d)</i>
Dat. form.	<i>aksi</i>	<i>-ksi</i>	<i>-ksi</i>
Loc. ext.	<i>illa</i>	<i>-lla</i>	<i>-lla</i>
Loc. int.	<i>issa e)</i>	<i>-ssa e)</i>	<i>-ssa e)</i>
Loc. form.	<i>ina</i>	<i>-na</i>	<i>-na</i>
Abl. ext.	<i>ulta</i>	<i>-lta</i>	<i>-lta</i>
Abl. int.	<i>ista</i>	<i>-sta</i>	<i>-sta.</i>
a)	1. <i>iin</i> , <i>ein</i> , 2. <i>-ten</i> , <i>-ten</i> , (<i>-ffen</i>), <i>-den</i> , 3. <i>-hen</i> , <i>-hien</i> , <i>-ten</i> , <i>-tten</i> , <i>-n. *)</i> lagdt till stammen.	**) lagdt till Nominat. <i>†)</i> i stället för: <i>oia</i> , <i>ua</i> , <i>eia</i> (p 5. Till. 3). b) 1. <i>itta</i> , 2. <i>-tta</i> , 3. <i>-lta</i> . c) 1. <i>ille</i> , 2. <i>-lle</i> , 3. <i>-lle</i> . d) 1. <i>iin</i> , 2. <i>-hin</i> , 3. <i>-sihin</i> . e) 1. <i>isa</i> , 2. <i>-sa</i> , 3. <i>-sa.</i>	

FÖRSTA DEKLINATION.

§. 16. Nominativi egentliga ändelse är *i*, lagdt till stammen. Uti Genitivus förvandlas detta *i* till *en* och i Infinit. till *ea* eller *ta*. Öfriga Nominat. ändelser äro: *n*, *r*, *s*, *t*. (Se Anm. 3. ff.)

Paradigmer.

Singularis.

N. Sormi finger, -gret. Mäki (backe)

G.	<i>Sormen</i>	fingers, -grets.	<i>Mäen</i> *)
Inf.	<i>Sormea</i>	finger.	<i>Mäkeä</i>
Acc.	<i>Sormen</i>	finger, -gret.	<i>Mäen</i> *)
C.	<i>Sormeta'</i>	utan finger.	<i>Mäetä</i> *)
D. e.	<i>Sormellen</i>	åt, på finger, -gret.	<i>Mäellen</i> *)
D. i.	<i>Sormeen</i>	i finger, -gret.	<i>Mäeken</i>
D. f.	<i>Sormeksi</i>	till finger.	<i>Mäeksi</i> *)
L. e.	<i>Sormella</i>	på, med finger, -gret.	<i>Mäellä</i> *)
L. i.	<i>Sormessa</i>	i finger, -gret.	<i>Mäessä</i> *)
L. f.	<i>Sormena</i>	såsom finger.	<i>Mäkenä</i>
A. e.	<i>Sormelta</i>	af finger, -gret.	<i>Mäeltä</i> *)
A. i.	<i>Sormesta</i>	ur finger, -gret.	<i>Mäestä</i> *)

Pluralis.

N.	<i>Sormet</i>	fingrar, -grarne.	<i>Mäet</i> *)
G.	<i>Sormien</i>	ingrars, -grarnes.	<i>Mäkiän</i>
Inf.	<i>Sormia</i>	ingrar.	<i>Mäkiä</i>
Acc.	<i>Sormet</i>	ingrar, -grarne.	<i>Mäet</i> *)
Instr.	<i>Sormin</i>	med ingrar, -grarne.	<i>Mäin</i> *)
C.	<i>Sormita'</i>	utan ingrar.	<i>Mäitää</i> *)
D. e.	<i>Sormullen</i>	åt, på ingrar, -grarne.	<i>Määllen</i> *)
D. i.	<i>Sormiin</i>	i ingrar, -grarne.	<i>Mäkiün</i>
D. f.	<i>Sormiksi</i>	till ingrar.	<i>Mäiksi</i> *)
L. e.	<i>Sormilla</i>	på, med ingrar, -grarne.	<i>Määllä</i> *)
L. i.	<i>Sormissa</i>	i ingrar, -grarne.	<i>Mäissä</i> *)
L. f.	<i>Sormina</i>	såsom ingrar.	<i>Mäkinä</i>
A. e.	<i>Sormilta</i>	af ingrar, -grarne.	<i>Mäiltä</i> *)
A. i.	<i>Sormista</i>	ur ingrar, -grarne.	<i>Mäistä</i> *)

*) Se §. 10.

Anm. 1. Infinitivus Sing. lyktas på *ea* (*eä*) i de ord, hvilkas Nominativus icke ändas på *si*, och som harva antingen *k*, *p*, *v*, eller tvenne andra konsonanter nästframför ändelsevokalen *i*; t. ex. *Väki* (kraft) Inf. *Väkeä*; *Tammi* (ek) Inf. *Tammea*; *Lehti* (löf) Inf. *Lehtea*.

I de öfriga orden ändas Inf. Sing. på *ta* (*tä*), t. ex. *Tuohi* (näfver) Inf. *Tuhta*; *Kansi*, i st. för *Kanti* (§.

11) (lock) Inf. *Kantta*; *Lumi* (snö) Inf. *Lunta*; *Lapsi* (barn) Inf. *Lasta* (p. 5. Till. 4, 6).

Undant. *Kymi* (flod) har *Kymä*; *Suksi* (skid) *Suksea*; *Veli* sammandr. af *Velji* (bror) *Velje*.

Anm. 2. För böjningen af de ord, som i Nominativus icke ändas på *i*, tyckes man kunna antaga ursprungliga, till grund liggande Nominativer, som genom förkortning eller på annat sätt blifvit förändrade. Om till följd af ändelsens förkortning någon stum konsonant tillika bortsallit ifrån stammen, finnes den ursprungliga Nominativen endast genom jemförelse med Genitivus, som i allmänhet säkrast fås ur Lexica. (Denne Anm. gäller också om de ord af 2:a och 3:e Dekl. som i Nominat. icke ändas på vokal, samt om en del af 2:a Dekls: ord på *i*.)

Anm. 3. De ord, som i Nom. lyktas på *nen* formera Gen. och Inf. Sing. ifrån en obruklig Nom. på *sí*, men öfriga på *n* samt de på *r* lyktade ord formera dessa Casus ifrån obrukliga Nominativer på *ni*, *mi*, *ri*; t. ex.

Nom.	<i>Hevoinen</i> (häst)	<i>Paimen</i> (herde)	<i>Särvin*</i>) (sofvel)	<i>Tytär*</i>) (dotter)
Urspr. N.	(<i>Hevoisi</i>)	(<i>Paimeni</i>)	(<i>Särpimi</i>)	(<i>Tyttäri</i>)
Genit.	<i>Hevoisen</i>	<i>Paimenen</i>	<i>Särpimen</i>	<i>Tyttären</i>
Inf.	<i>Hevoista</i>	<i>Paimenta</i>	<i>Särvirtä **</i>)	<i>Tytärtä **</i>).

*) Sedan ändelsevokalen bortsallit, har stumma konsonanten blifvit utelemnad i början af andra stafvelsen (§. 10) samt *m* i slutet dessutom förbytt till *n*. (p. 5. Till. 6).

**) §. 10 samt p. 5. Till. 6.

De öfriga casus bildas sedan på vanligt sätt enl. §. 15. Anm. 2.

Anm. 4. Några på *s* lyktade ord, i hvilka sista stafvelsen vanligen är kort, formera Gen. och Inf. Sing. ifrån en obruklig Nominat. på *ksi*; t. er. *Teräs* (*Teräksi*) (stål), Gen. *Teräksen*, Inf. *Terästä*; *Kynnys* (*Kynnyksi*) (tröskel), Gen. *Kynnyksen*, Inf. *Kynnystä*. (p. 5. Till. 4.)

Andra på *s* lyktade ord, hvilkas sista stafvelse mestendels är lång, bilda Gen. och Inf. Sing. ifrån en obr. Nom. på *si*, i st. för *ti* (§. 11), t. ex. *Totuus* (*Totuusi*

för *T - - ti*) (sanning) Gen. *Totuuen* (*Totuuden*) (§. 10) Inf. *Totuutta*. — De nyttjas nästan endast i Sing., men då de någon gång förekomma i Plur., plär k insättas nästföre *si*; t. ex. af *Totuus*: Inf. Plur. *Totuksia* (i st. för *Totuusia* och detta åter för *Totuutia*).

Ett tredje slag utaf ord, som lyktas på *s*, utgöres af Numeralia Ordinalia, hvilka formera Gen. och Inf. Sing. ifrån en obruklig Nomnativus på *nsi* i st. för *nti* (§. 11), t. ex. *Kolmas* (*Kolmans* för *K - - ti*) (den tredje), Gen. *Kolmannen* (§. 10); *Neljas* (*Neljänsi*) (den fjerde) Gen. *Neljännen*. — De bortkasta *n* framför *tt* i Inf. Sing. och Gen. Plur. Dersöre: *Kolmatta*, *Kolmatten*; *Neljättä*, *Neljätten*.

Ordet *Mies* (man) har i Gen. Sing. *Miehen*, Inf. *Miestä*. I Loc. form. heter det både *Miehenä* och *Miesnä* (eller *Miessä*).

Anm. 5. På *t* tyktade ord, såsom *Lyhyt* (kort), *Olut* (öl), hafva i Gen. Sing. *Lyhyen* (*Lyhven*), *Oluen* (*Olvien*), samt i Inf. *Lyhyttä*, *Olutta* (*Olitta*). Före en lång eller två korta vokaler insättes stundom ett *v* nästeför *y*, *u*, t. ex. Dat. int. *Lyhyveen*, *Oluveen*.

ANDRA DEKLINATION.

§. 17. Nominativi egentliga ändelser äro: *a*, *ä*, *o*, *ö*, *u*, *y*, lagda till ordens stam. — Genit. bildas genom tillägg af *n*, och Inf. genom tillägg af *a*, (*ä*). — Nominativer finnas också på *i*, *n*. (Se Anm. 6, 7.)

Paradigmer.

Singularis.

N.	<i>Kala</i> (fish)	<i>Repo</i> (ræf)	<i>Nuttu</i> (rock)
G.	<i>Kalan</i>	<i>Revon</i> (§. 10)	<i>Nutun</i> (§. 10)
Inf.	<i>Kalaa</i>	<i>Repoa</i>	<i>Nuttua</i>
Acc.	<i>Kalan</i>	<i>Revon</i>	<i>Nutun</i>
C.	<i>Kalata'</i>	<i>Revota'</i>	<i>Nututa'</i>
D. e.	<i>Kalallen</i>	<i>Revollen</i>	<i>Nutullen</i>
D. i.	<i>Kalaan</i>	<i>Repoon</i>	<i>Nuttuum</i>
D. f.	<i>Kalaksi</i>	<i>Revoksi</i>	<i>Nutuksi</i>

L. e.	<i>Kalalla</i>	<i>Revolla</i>	<i>Nutulla</i>
L. i.	<i>Kalassä</i>	<i>Revossa</i>	<i>Nutussa</i>
L. f.	<i>Kalana</i>	<i>Repona</i>	<i>Nuttuna</i>
A. e.	<i>Kalalta</i>	<i>Revolta</i>	<i>Nutulta</i>
A. i.	<i>Kalasta</i>	<i>Revosta</i>	<i>Nutusta</i>
Pluralis.			
N.	<i>Kalat</i>	<i>Revot</i>	<i>Nutut</i>
G. 1.	<i>Kalain</i>	<i>Repoīn</i>	<i>Nuttuin</i>
2	<i>Kalojen</i>	<i>Repojen</i>	<i>Nuttujen</i>
Inf.	<i>Kaloja</i>	<i>Repoja</i>	<i>Nuttuja</i>
Acc.	<i>Kalat</i>	<i>Revot</i>	<i>Nutut</i>
Instr.	<i>Kaloīn</i>	<i>Revoīn</i>	<i>Nutuin</i>
C.	<i>Kaloita'</i>	<i>Revoita'</i>	<i>Nutuita'</i>
D. e.	<i>Kaloīllen</i>	<i>Revoīllen</i>	<i>Nutuīllen</i>
D. i.	<i>Kaloīn</i>	<i>Repoīn</i>	<i>Nuttuin</i>
D. f.	<i>Kaloiksi</i>	<i>Revoiksi</i>	<i>Nutuiksi</i>
L. e.	<i>Kaloilla</i>	<i>Revoilla</i>	<i>Nutuilla</i>
L. i.	<i>Kaloissa</i>	<i>Revoissa</i>	<i>Nuttissa</i>
L. f.	<i>Kaloīna</i>	<i>Repoīna</i>	<i>Nuttuīna</i>
A. e.	<i>Kaloīlta</i>	<i>Revoīlta</i>	<i>Nutuīlta</i>
A. i.	<i>Kaloīsta</i>	<i>Revoīsta</i>	<i>Nutuīsta</i>

Anm. 1. De på *i* lyktade distonger äro här långa endast i Plur. Genit. och Dat. int., men i de öfriga Casus ändelser äro de korta, och böra såsom sådane anses, då uteslutning af föregående stum konsonant kan ega rum. (If. §. 3. Anm. samt §. 10.) Dersöre blir t. ex. af *Nuttu*: Plur. Gen. samt Dat. int. *Nuttuin* (sammandraget af *Nuttuien* och *Nuttuiin*. Se pag. 5. Till. 2.) Instr. *Nutuin*.

Anm. 2. Tvåstafviga ord på *a*, hvilka i första stafvelsen hafva *o*, *u*, *uu*, eller *oi*, *ui*, *uo*, *ou*, böjas i Inf. Plur. och derifrån härledda Casus efter 1:a Dekl. såsom:

	Sing.	Plur.	Sing.	Plur.
N.	<i>Sompa</i> (notsänke)	<i>Sommatal</i>	<i>Koira</i> (hund)	<i>Koirat</i>
G.	<i>Somman</i> (§. 10).	1 <i>Sompain</i> 2 <i>Sompien</i> , -iin	<i>Koiran</i>	1 <i>Koirain</i> 2 <i>Koirien</i> , -iin

Inf. <i>Sompaa</i>	<i>Sompia</i>	<i>Koira</i>	<i>Koiria</i>
D. c. <i>Sommallen</i>	<i>Sommilen</i>	<i>Koirallen</i>	<i>Koirilen.</i>

o. s. v.

För öfright böjas alla på *a* lyktade tvåstafviga ord efter *Kala*.

Und. *Suola* (salt), *Puola* (väfspole), hafva i Inf. Pl. *Suoloja*, *Pouloja* i likhet med *Kala*.

Anm. 3. Med iakttagande af vokalförändring (§. 7) böjas de på *ä* lyktade tvåstafviga ord efter *Sompa*, samt de på *ö*, *y* lyktade efter *Repo* och *Nuttu*, t. ex.

Sing. N. <i>Leipää</i> (bröd)	<i>Tyttö</i> (flicka)	<i>Käsky</i> (befallning)
-------------------------------	-----------------------	---------------------------

G. <i>Leivän</i> (§. 10)	<i>Tyttön</i> (§. 10)	<i>Käskyn</i>
--------------------------	-----------------------	---------------

Inf. <i>Leipää</i>	<i>Tyttöä</i>	<i>Käskyä</i>
--------------------	---------------	---------------

Plur. N. <i>Leivät</i>	<i>Tyttöt</i>	<i>Käskyt</i>
------------------------	---------------	---------------

G. 1. <i>Leipään</i>	<i>Tyttöin</i>	<i>Käskyin</i>
----------------------	----------------	----------------

2. <i>Leipiän</i> , -iin	<i>Tyttöjen</i>	<i>Käskyjen</i>
--------------------------	-----------------	-----------------

Inf. <i>Leipiä</i>	<i>Tyttöjä</i>	<i>Käskyjä</i>
--------------------	----------------	----------------

o. s. v.

Anm. 4. Längre än tvåstafviga ord på *a* (*ä*), *o* (*ö*) lyktas i Inf. Sing. både på *a* (*ä*) och *ta* (*tä*), samt i Inf. Plur. båda på *oja* (*öja*) och *oita* (*ötitä*). Häraf uppstå äfven skilda ändelser för Genit. Plur., men vanligast nyttjas den sammandragna ändelsen *oin* (*öin*).

För öfright böjas dessa ord efter *Kala* och *Repo*. t. ex.

Sing. N. <i>Ankara</i> (häftig)	<i>Lepistö</i> (alskog)
---------------------------------	-------------------------

G. <i>Ankaran</i>	<i>Lepiston</i>
-------------------	-----------------

Inf. <i>Ankaraa</i> , -ata	<i>Lepistöä</i> , -ötä
----------------------------	------------------------

Plur. G. <i>Ankarain</i> , -ojen, -oiten	<i>Lepistöin</i> , -öjen, -öitten
--	-----------------------------------

Inf. <i>Ankaraja</i> , -oita	<i>Lepistöjä</i> , -ötä
------------------------------	-------------------------

o. s. v.

Und. 1. De på *ma* (*mä*), *va*, (*vä*), samt några andra på *a* (*ä*) lyktade böjas i Plur. efter *Sompa*, t. ex. *Sanoma* (sägen), *Tekemä* (göromål), *Alkava* (börjande), *Ystavä* (vän), *Kuuluisa* (rykthar), *Isäntä* (värd). Inf. Pl. *Sanomia*, *Tekemiä*, *Alkavia*, *Ystaviä*, *Kuulusia*, *I-säntiä*.

Und. 2. De på *ja* (*jä*) lyktade, som icke hafva *i* uti näst den sista stafvelsen, ändas i Inf. Pl. både på *oita* (*öitä*) för *oja* (*öjtä*) och på *ia* (*iä*) eller *ita* (*itä*); t. ex.

Sing. N. <i>Opettaja</i> (lärare)	<i>Nimittäjä</i> (nämnare)
Inf. <i>Opettajaa</i> , -ata	<i>Nimittäjää</i> , -ätä
Plur. Inf. <i>Opettajoita</i> , -ia, -ita	<i>Nimittäjötä</i> , -it, -itä.

Anm. 5. De på *u* (*y*) lyktade ord med flere än två stafvelser hafva äfven i Inf. Pl. både *uja* (*yjä*) och *uita* (*yitä*), såsom: *Rakastettu* (älskad), *Peitetty* (betäckt); Inf. Pl. *Rakastettuita*, -*uja*, *Peittettyitä*, -*yjä*.

Anm. 6. En del på *i* lyktade ord behålla detta i såsom bindevokal uti alla Casus Sing. och Plur. t. ex. *Lampi*, (träsk, insjö) Gen. *Lammin*, Inf. *Lampia* o. s. v. Plur. Nom. *Lammit*, Gen. *Lampien*. Inf. *Lampia* (*Lampiloita*, Bib. Dial. *Lampeia*) Acc. *Lammit*, Instr. *Lammin* (*Lampiloin* Bib. Dial. *Lammein*) o. s. v.

Ett annat slag på *i* lyktade ord utgöres af Comparativa, hvilka bilda Gen. och Inf. Sing. ifrån en obruklig Nomin. på *a*, (*ä*) (§. 16 Anm. 2) och deklineras likasom de i Anm. 4 Und. 1 omtalte ord t. ex. *Suurempi* (*Suurempa*) (större), Gen. *Suuremman*; *Pienempi* (*Pienempä*) (mindre) Gen. *Pienemmän*, o. s. v.

Anm. 7. Några på *n* lyktade ord formera Gen. Sing. ifrån en obruklig Nomin. på *ma* (*mä*) och andra (neml. Superlativa) ifrån en obruklig Nomin. på *mpa* (*mpä*) (§. 16. Anm. 2). Inf. Sing. bildas vanligast af Nom. genom tillstsats af *ta* (*tä*) och Loc. f. någon gång genom tillägg af *na* (*nä*). För öfrigt deklineras de enl. Anm. 4. Und. 1 t. ex. *Viaton* (*Viattona*) (selfri) Gen. *Viattonan*, Inf. *Viatonta* L. f. *Viattonana* eller *Viatonna*; *Lämmin* (*Lämpimä*) (värme), Gen. *Lämpimän*, Inf. *Lämmintä*; *Suurin* (*Suurimpa*) (störst), Gen. *Suurimman*, Inf. *Suurinta*; *Pienin* (*Pienimpä*) (minst) Gen. *Pienimmän*, Inf. *Pienintä*, o. s. v.

TREDJE DEKLINATION.

§. 18. Nominativi egentliga ändelse är lång vokal, lagd till stammen. Gen. bildas genom tillägg af *n*, och Inf. genom tillägg af *ta* (*tä*).

Öfriga Nomin. ändelser äro: *as* (*ä*s), *es*, *t*, *e'*, *is*. (Se Anm. 2. ff.)

Paradigmer.

	Sing.	Plur.	Sing.	Plur.
N.	<i>Vapaa</i> (fri)	<i>Vapaat</i>	<i>Silee</i> (slät)	<i>Sileet</i>
G.	<i>Vapaan</i>	<i>Vapaien</i>	<i>Sileen</i>	<i>Sileien</i>
Inf.	<i>Vapaata</i>	<i>Vapaita</i>	<i>Sileetä</i>	<i>Sileitä</i>
Acc.	<i>Vapaan</i>	<i>Vapaat</i>	<i>Sileen</i>	<i>Sileet</i>
Instr.		<i>Vapain</i>		<i>Silein</i>
C.	<i>Vapaata'</i>	<i>Vapaita'</i>	<i>Sileetä'</i>	<i>Sileitä'</i>
D. e.	<i>Vapaallen</i>	<i>Vapaillen</i>	<i>Sileellen</i>	<i>Sileillen</i>
D. i.	<i>Vapaaseen</i>	<i>Vapaisiün</i>	<i>Sileeseen</i>	<i>Sileisiün</i>
D. f.	<i>Vapaaksi</i>	<i>Vapaaksi</i>	<i>Sileeksi</i>	<i>Sileiksi</i>
L. e.	<i>Vapaalla</i>	<i>Vapailla</i>	<i>Sileellä</i>	<i>Sileillä</i>
L. i.	<i>Vapaassa</i>	<i>Vapaissa</i>	<i>Sileessä</i>	<i>Sileissä</i>
L. f.	<i>Vapaana</i>	<i>Vapaina</i>	<i>Sileenä</i>	<i>Sileinä</i>
A. e.	<i>Vapaalta</i>	<i>Vapailta</i>	<i>Sileltä</i>	<i>Sileltä</i>
A. i.	<i>Vapaasta</i>	<i>Vapaista</i>	<i>Silestä</i>	<i>Silestä</i>

Anm. 1. Likasom den korta vokal, hvilken i 2:a Dekl. förenar stammen med ändelsen, i Plur. förbytes till en kort diftong på *i*, (If. §. 17. Anm. 1.) så förbytes 3:e Dekls: länga bindevokal i Plur. till en lång på *i* lyktad diftong. I denna Dekls: böjningsstafvelser kan således uteslutning af stumma konsonanter icke förekomma. (If. §. 3. Anm. samt §. 10).

Anm. 2. De på *as* (*ä*s), *es*, *et*, *e'*, *ut* (*yt*) lyktade ord formera Inf. Sing. genom tillsats af *ta* (*tä*), men Gen. Sing. samt derifrån härledda Casus bildas af obrukliga Nominativer på *aa* (*ää*), *ee*; (If. §. 16. Anm. 2) t. ex.

Singularis.

Nom.	<i>Hammas</i> (tönd), <i>Kirves</i> (yxé), <i>Vaatet</i> , <i>e'</i> (kläde), <i>Tullut</i> (kommen),
Urs. N.	(<i>Hampaa</i>) (§. 10) (<i>Kirvee</i>), (<i>Vaattee</i>) (§. 10), (<i>Tullec</i>),
Gen.	<i>Hampaan</i> , <i>Kirveen</i> , <i>Vaatteen</i> , <i>Tulleen</i> ,
Inf.	<i>Hammasla</i> , <i>Kirvestä</i> , <i>Vaatetta</i> , <i>Tullutta</i> ,
L. f.	<i>Hampaana</i> *), <i>Kirveen</i> *), <i>Vaatteena</i> *), <i>Tulleena</i> *), —
	— — — — —

Pluralis.

Nom.	<i>Hampaat</i> ,	<i>Kirveet</i> ,	<i>Vaatteet</i> ,	<i>Tulleet</i> ,
Gen. 1.	<i>Hammosten</i> ,	<i>Kirvesten</i> ,	<i>Vaatetten</i> ,	<i>Tullutten</i> ,
2.	<i>Hampaien</i> ,	<i>Kirveien</i> ,	<i>Vaatteien</i> ,	<i>Tulleien</i> ,
Inf.	<i>Hampaita</i> ,	<i>Kirveitä</i> ,	<i>Vaatteita</i> ,	<i>Tulleita</i> , o. s. v.

*) Loc. form. förekommer någon gång bildad af Nom. Sing. genom tillägg af *na* (*n'i*), hvarvid *t* framför *n* förbytes till *n*, t. ex. *Hammasna*, *Tullunna* (i st. för *Tullutna*).

Anm. 3. Med iaktagande af vokalförändring (§. 7) böjas de på *äs*, *yt* lyktade ord likasom de på *as*, *ut*; t. ex. *Eväs*, *Jäänyt*, Gen. *Evään*, *Jääneen*, Inf. *Evästä*, *Jäänyttää* o. s. v.

Anm. 4. Likaledes bildas i de på *is* lyktade ord Inf. Sing. ifrån Nominativus genom tillägg af *ta* (*tä*). Gen. Sing. härledes ifrån en obruklig Nom. på *ü*, hvilken vokal bibehålls i alla Casus Sing. och Plur. t. ex. *Valmis* (*Valmii*) (färdig), Gen. *Valmün*, Inf. *Valmista* o. s. v. Plur. Nom. och Acc. *Valmüt*, Gen. *Valmisten*, *Valmüen* (-*ühen*, -*üten*, -*üttjen*), Int. *Valmüta*, Instr. *Valmün* Car. *Valmüta*' (*Valmeita*) o. s. v.

Anm. 5. *Kevät* (vår) deklineras enligt Anm. 2. 3. och *Orih* eller *Orit* (hingst) enligt Anm. 4. Således: Gen. *Kevään*, *Oriin*, Inf. *Kevättää*, *Orihta* eller *Oritta* o. s. v.

Anm. 6. I enstafviga, på lång vokal eller distong lyktade ord ändas Dativ. Int. både Sing. och Plur. på *h-n* (hvarvid tecknet *-* utmärker samma korta vokal, som går näst före *h*). De på *ü*, *oi*, *äi* lyktade bibehålla denna vokal eller distong äfven i Inf. Plur. och derifrån härledda Casus. (Ifr. Anm. 4) t. ex.

Sing. Nom. *Maa* (land), *Suo* (kärr), *Pii* (flinta), *Koi* (mal),

D. i.	<i>Maahan</i> ,	<i>Suohon</i> ,	<i>Pühin</i> ,	<i>Koihin</i> ,
Plur. Inf.	<i>Maita</i> ,	<i>Soita</i> (§. 15),	<i>Püütää</i> ,	<i>Koita</i> ,
D. i.	<i>Maihin</i> ,	<i>Soihin</i> ,	<i>Pühin</i> ,	<i>Koihin</i> ,
L. e.	<i>Mailla</i> ,	<i>Soilla</i> ,	<i>Püllä</i> ,	<i>Koilla</i> .

o. s. v.

b) KOMPARATION.

§. 19. Adjectivernas Comparativus bildas af Positivi Gen. Sing. derigenom att dennes slutkonsonant *n* förbytes till *mpi*. Uti tvästafviga på *a* (ä) lyktade ord förvandlas dessutom dessa vokaler nästfore *mpi* till *e*. t. ex.

<i>Pieni</i> (liten)	Gen.	<i>Pienen</i>	Compar.	<i>Pienempi</i>
<i>Koree</i> (vacker)	—	<i>Koreen</i>	—	<i>Koreempi</i>
<i>Väkevä</i> (stark)	—	<i>Väkevän</i>	—	<i>Väkevämpi</i>
<i>Vanha</i> (gammal)	—	<i>Vanhan</i>	—	<i>Vanhempi</i>

Superlativi Nominativus är lika med Positivi Instructivus, utom i de på *a* (ä) lyktade ord, hvilkas Instr. ändas på *oin* (*öin*) (§. 17). I dessa lyktas Superlativus på *in* utan föregående *o* (ö), t. ex.

<i>Pieni</i>	Instruct.	<i>Pienin</i>	Superl.	<i>Pienin</i>
<i>Koree</i>	—	<i>Korein</i>	—	<i>Korein</i>
<i>Väkevä</i>	—	<i>Väkevin</i>	—	<i>Väkevin</i>
<i>Vanha</i>	—	<i>Vanhoin</i>	—	<i>Vanhin</i>
<i>Huono</i> (svag)	—	<i>Huonoin</i>	—	<i>Huonooin</i>

Anm. 1. Comparativus deklineras enligt §. 17.
Anm. 6 och Superlativus enligt samma §. Anm. 7, t. ex.

<i>Paha</i> (elak)	Comp.	<i>Pahempi</i>	Superl.	<i>Pahin</i>
Gen. <i>Pahan</i>	—	<i>Pahemman</i>	—	<i>Pahimman</i>
<i>Riski</i>	—	<i>Riskimpi</i>	—	<i>Riskin</i> (-ein)
Gen. <i>Riskin</i>	—	<i>Riskimmän</i>	—	<i>Riskimmän</i>
			(-eimmän)	o. v. s.

Anm. 2. Irregulariter kompareras:

<i>Pitää</i> (lång)	Comp.	<i>Pitempi</i> ,	Superl.	<i>Pisin</i> ,
<i>Paljo</i> (mycken)	—	<i>Enempi</i>	—	<i>Enin</i> ,
<i>Hyvä</i> (god)	—	<i>Parempi</i>	—	<i>Parain</i> .

Tillägg om Nomen.

1. Några trestafviga ord hafva jemte sin egentliga Nominativus äfven en förkortad, på *l*, *n* lyktad Nom. Sing., af hvilken Inf. Sing. och 1:a Gen. Pl. bildas ge-

nom tillägg af *ta* (*tä*), *ten* såsom: *Muurama*, *Muuran* (hjortron), Inf. *Muuranta*, Gen. Pl. *Muuranten*; *Vempele*, *Vemmel* (loka), Inf. *Vemmeltä*, Gen. Pl. *Vemmelten*.

2. Några ord med två eller flera olika ändelser både för Nom. och Gen. Sing. kunna helt och hället böjas efter skilda Deklinationer, såsom: *Jäsen* och *Jäsenää* (lem), Gen. *Jäsenen* och *Jäsenän*; *Pitää*, *Pitääs* och *Pitääü* el. *Piäs* (socken), Gen. *Pitääjn*, *Pitääjän* och *Pitäään*.

3. I vissa ord förkortas stundom Loc. formalis, såsom: *Vuotena*, *vuonna*, af *Vuosi* (år); *Uutena*, *uunna*, af *Uusi* (ny); *Toisena*, *toisna*, *toissa*, af *Toinen* (den andra).

4. *Hääät* (bröllop), *Ristiäiset* (barnsö), *Hautiaiset* (graföl) m. fl. hafva blott Plur. Dock förekomma Nom. och Gen. Sing. i vissa sammansättningar, såsom: *Hää-päivä* (bröllops-dag), *Hautiais-vieraat* (begravnings-gäster).

5. Af några ord förekomma endast vissa Casus, såsom: Nom. *Ulko* (yttre; brukas endast i sammansättningar), Inf. *Ulkoa*, D. f. *Ulos* (för *Uloksi*), L. f. *Ulkona*; Nom. *Kauka* (aflägsenhet), Inf. *Kaucaa*, Acc. *Kauan* (D. e. *Kaukaallen*), D. f. *Kauaksi*, (L. e. *Kaukaalla*), L. f. *Kaukana*, (A. e. *Kaukaalta*); N. *Ensi* (första; nyttjas i sammans.) Acc. *Ennen*, Pl. Instr. *Ensin*, D. f. *Ensiki*, m. fl.

6. *Moni* (mången) lånar sin Comparativus och Superlativus af *Usea* (mången).

7. *Kaikki* (all) har i Acc. Sing. samt Nom. och Acc. Pl. *Kaikki*. De reguliera formerna *Kaiken*, *Kai-ket* nyttjas blott uti vissa talesätt och i bemärkelse af hel.

8. *Vasempi* (*Vasen*) (venster), Gen. *Vasemman*, är sammandraget af *Vaivaisempi* (dåligare) och deklineras såsom Comparativa.

9. Några ord, i hvilka ht föregår ändelsevokalen, böjas, i afseende å stumma konsonanten *t*, irregulariter; såsom: *Vehti*, *Mehtä*, Gen. *Veiten*, *Metän*. En del Finnar säga: *Veissi*, *Messä*, Gen. *Veisen*, *Mesän*. Ock-

så siges: *Veitti, Veitsi, Mettä, Metsü*, af hvilka former Gen. bildas regulariter.

10. I sammansatta Nomina, uti hvilka antingen det första enkla ordet är ett Substantivum (eller såsom sådant betraktas), eller det sednare ett Adjectivum, har det förra ordet mestendels Nominativi, mindre ofta Genitivi ändelse, och endast det sednare ordet böjes, såsom: *Jalka-mies* (fotgångare), *jalka-miehen*, *jalka-miestä*; *Kähärä-tukkainen* (krushårig), *kähärä-tukkaisen*; *Talonpoika* (bonde), *Talonpojan* o. s. v.

NOMEN NUMERALE.

§. 20. *Cardinalia* äro: *Yksi* 1. *Kaksi* 2. *Kolmi* 3. *Neljä* 4. *Viisi* 5. *Kuusi* 6. *Seitsemän* (*Seihtemän, Seittemän, Seissemän*) 7. *Kaheksan* (*Kahdeksan*) 8. *Yheksän* (*Yhdeksän*) 9. *Kymmenen* 10. *Yksi toista kymmentä* 11. - - - *Kaksi kymmentä* 20. *Yksi kolmatta kymmentä* eller *Kaksi kymmentä yksi* 21. - - - *Sata* 100. *Tuhans* 1000. *Miljona* 1000000.

Ordinalia äro: *Ensimmäinen* 1:a, *Toinen* 2:a, *Kolmas* (*Kolmans*) 3:e, *Neljäs* (*Neljäns*) 4:e, *Viites* (*Viiens, Viides*) 5:e, *Kuues* (*Kuuens, Kuudes*) 6:e, *Seitsemäs* (*Seihtemäns*) 7:e, *Kaheksas* (*Kaheksans, Kahdeksas*) 8:e, *Yheksäs* (*Yheksäns, Yhdeksäs*) 9:e, *Kymmenes* (*Kymmenens*) 10:e, *Ensimmäinen toista kymmentä* eller *Yksi-toista-kymmenes* 11:e, - - - *Toinen kymmenes* (*Kaksi kymmenes*) 20:e, *Ensimmäinen kolmatta kymmentä* eller *Yksi-kolmatta-kymmenes* 21:a, - - - *Saas* (*Saans, Sadannes*) 100:de, *Tuhannes* (*Tuhannens*) 1000:de, *Miljonas* (*Miljonans*) 1000000:de.

Anm. 1. *Neljä, Seitsemän, Kaheksan, Yheksän, Sata, Miljona* gå efter 2:a, men alla de öfriga såväl *Cardinalia* som *Ordinalia* efter 1:a Dekl.

Anm. 2. *Seitsemän, Kaheksan, Yheksän, Kymmenen* äro Genitiver (eller Accusativer) af obrukliga Nominitiver. I stället för *Tuhans* nyttjas Inf. *Tuhatta*.

Anm. 3. De sammansatta talen böjas sålunda, att t. ex. "åt 53" heter: *Viisi kymmentä kolmellen*; "åt den 53:dje" *Viisi kymmentä kolmannellen*.

PRONOMEN.

§. 21. Pronomina Separata, som utgöra särskilda sjelfständiga ord, äro:

1) *Minää* (jag). 2) *Sinää* (du). 3) *Hän* (han, hon).

Singularis.

N.	<i>Minää</i> (<i>Mie</i>)	<i>Sinää</i> (<i>Sie</i>)	<i>Hän</i>
G.	<i>Minun</i>	<i>Sinun</i> , o. s. v.	<i>Hänen</i>
Inf.	<i>Minua</i>	lika med <i>Minää</i> .	<i>Häntä</i>
Acc.	<i>Minun</i> a)		<i>Hänen</i> a)
C.	<i>Minuta'</i> b)		<i>Hänetä</i> b)
D. e.	<i>Minullen</i> c)		<i>Hänelien</i> c)
D. i.	<i>Minuun</i> d)		<i>Häneen</i> d)
D. f.	<i>Minuksi</i>		<i>Hänekse</i>
L. e.	<i>Minulla</i>		<i>Hänellä</i>
L. i.	<i>Minussa</i>		<i>Hänessä</i>
L. f.	<i>Minuna</i>		<i>Hänenä</i>
A. e.	<i>Minulta</i>		<i>Häneltä</i>
A. i.	<i>Minusta</i>		<i>Hänestä</i>

a) *Minut*, *Hänet*. b) *Minutta*, *Hänetä*. c) *Minulle*, *Hänelle*. d) *Minuhun*, *Hänchen*.

Pluralis.

N.	<i>Me</i> a)	<i>Te</i> a)	<i>He</i> a)
G.	<i>Meiän</i> (<i>Meidän</i>)	<i>Teiän</i> (<i>Teidän</i>)	<i>Heiän</i> (<i>Heidän</i>)
Inf.	<i>Meita.</i>	o. s. v. lika	o. s. v. lika
Acc.	<i>Meiät</i> (<i>Meidän</i>)	med <i>Me</i> .	med <i>Me</i> , <i>Te</i> .
Instr.	Car.		
C.	<i>Meitä</i> b)		
D. e.	<i>Meillen</i> c)		
D. i.	<i>Meihin</i>		
D. f.	<i>Meiksi</i>		
L. e.	<i>Meillä</i>		
L. i.	<i>Meissä</i> .		
L. f.	<i>Meinä</i> .		

A. e. *Meiltää*.

A. i. *Meistää*.

a) *Met*, *Tet*, *Het*. NB. *Me*, *Te*, *He* uttalas af Savolaxare ungefärli-
gen såsom *Myö*, *Työ*, *Hyö**). b) *Meittää*. c) *Meille*.

Anm. 1. De Finnar, som säga *Mie* f. *Minä*, plä-
ga också i öfriga Casus Sing. bortlempna *n* från andra
stafvelsens början, såsom: *Miun* f. *Minun*.

Andra utelempna både sagde *n* och nästföregående
i, isynnerhet uti Dat., Loc., och Abl. exteriores, såsom:
Mä, *Mun*, *Mullen*, *Mulla*, *Multa*, *Muhun* (icke *Muun*),
i st. f. *Minä*, *Minun* o. s. v. — Likaså säges: *Hällen*,
Hällä, *Hältää* för: *Hänellen* o. s. v. I st. för *Mä* sä-
ges *Ma*, om föregående ord har en eller flere vocales
majores.

Anm. 2. En del Finnar böja Plur. af *Minä* (*Sinä*
och *Hän*) sälunda: N. *Me*, G. *Meitin*, Inf. *Meittiää*,
Acc. *Meitin*, C. *Meititää*, D. e. *Meitille*, D. i. *Meittiün*,
-ihin, D. f. *Meitaksi*, L. e. *Meitillä*, L. i. *Meitissä*, L.
f. *Meittinä*, A. e. *Meitiltää*, A. i. *Meitistää*.

4) *Se* (den). 5) *Tämä* (denne). 6) *Tuo* (den der).

Singularis.

N.	<i>Se</i>	<i>Tämä</i> a)	<i>Tuo</i> b)
G.	<i>Sen</i>	<i>Tämän</i> c)	<i>Tuon</i>
Inf.	<i>Sitä</i>	<i>Tätää</i>	<i>Tuota</i>
Acc.	<i>Sen</i>	<i>Tämän</i> c)	<i>Tuon</i>
C.	<i>Sitää</i> d)	<i>Tätää</i> d)	<i>Tuota</i> d)
D. e.	<i>Sillen</i> e)	<i>Tällen</i> e)	<i>Tuollen</i> e)
D. i.	<i>Siihen</i> f)	<i>Tähän</i>	<i>Tuohon</i>
D. f.	<i>Siksi</i>	<i>Täksi</i>	<i>Tuoksi</i>
L. e.	<i>Sillä</i>	<i>Tällä</i>	<i>Tuolla</i>
L. i.	<i>Sinä</i>	<i>Tässä</i>	<i>Tuossa</i>
L. f.	<i>Sinä</i>	<i>Tänä</i>	<i>Tuona</i>

*) I sammanhang härmad må anmärkas, att, enl. Savolaxskan, i första
stafvelsen af vissa ord ett kort o höres framför aa, ävensom ett kort
e framför ää; t. ex. i orden *Maa* (land), *Pää* (hufvud). Rättast
bibeħħelles dock det vanliga skrifsfäset.

A. e. *Siltää*
A. i. *Süitä*

Tältää
Tästä

Tuolta
Tuosta

a) *Tää*, *Tai*. b) *Toi*. c) *Tään*. d) *Sittää*, *Tättää*, *Tuotta*. e) *Sille*,
Tälle, *Tulle* f) *Sichen*, *Sihen*.

Pluralis.

N.	<i>Ne</i> a)	<i>Nämät</i> (<i>Nämä</i>)	a) <i>Nuo</i> a)
G.	<i>Nüen</i> (<i>Nii-</i> <i>den</i>) b)	<i>Näien</i> (<i>Näi-</i> <i>den</i>) b)	<i>Noien</i> (<i>Noi-</i> <i>den</i>) b)
Inf.	<i>Nüttää</i>	<i>Näitä</i>	<i>Noita</i>
Acc.	<i>Ne</i> a)	<i>Nämät</i> (<i>Nämä</i>)	a) <i>Nuo</i> a)
Instr.	<i>Nün</i> (br. s. Adv.)	<i>Nän</i> (br. s. Adv.)	<i>Noin</i> (br. s. Adv.)
C.	<i>Nüttää</i> c)	<i>Näitä</i> c)	<i>Noita</i> c)
D.	e. <i>Nüllen</i> d)	<i>Näällen</i> d)	<i>Noillen</i> d)
D.	i. <i>Nühin</i>	<i>Näihin</i>	<i>Noihin</i>
D.	f. <i>Nüksi</i>	<i>Näiksi</i>	<i>Noiksi</i>
L.	e. <i>Nüllä</i>	<i>Näällä</i>	<i>Noilla</i>
L.	i. <i>Niissä</i>	<i>Näissä</i>	<i>Noissa</i>
L.	f. <i>Nünä</i>	<i>Näña</i>	<i>Noina</i>
A.	e. <i>Nültää</i>	<i>Nälta</i>	<i>Noilta</i>
A.	i. <i>Nüstää</i>	<i>Näistää</i>	<i>Noista</i>

a) *Net*, *Nää*. *Noi*. b) *Nühen*, *Niiten*, *Niitten*; *Nähen*, *Näiten*, *Näitten*; *Noihen*, *Noiten*, *Noitten*. c) *Nüttää*, *Näittää*, *Noitta*. d) *Niille*, *Näil'e*, *Noille*.

A n m. En del Finnar plåga i Plur. af *Tuo* mest nyttja diftongen *ui* för *oi*, såsom: *Nuien*, *Nuihen*, *Nuita*, *Nuin* o. s. v.

7) *Itse' (sjelf)* böjes med Suffix. (Se §. 24.)

8) *Kuka* (hvil- 9) *Ken* (*Kenkä*) 10) *Mikä* (hvil-
ken, hvad). (hvilk'en, hvad). hen, hvad). 11) *Joka* (som,
en hvor som).

Singularis.

N.	<i>Kuka</i>	<i>Ken</i>	<i>Mikä</i>	<i>Joka</i>
G.	<i>Kunka</i>	<i>Kenen</i> a)	<i>Minkä</i>	<i>Jonka</i>
Inf.	<i>Kuta</i>	<i>Ketä</i>	<i>Mitä</i>	<i>Jota</i>
Acc.	<i>Kunka</i>	<i>Kenen</i> a)	<i>Minkä</i>	<i>Jonka</i>
C.	<i>Kuta</i> b)	<i>Ketä</i> b)	<i>Mitä</i> b)	<i>Jota</i> b)

D. e.	<i>Kullen</i> c)	<i>Kellen</i> c)	<i>Millen</i> c)	<i>Jollen</i> c)
D. i.	<i>Kuhun</i>	<i>Kehen</i>	<i>Mihin</i>	<i>Johon</i>
D. f.	<i>Kuksi</i>	<i>Keksi</i>	<i>Miksi</i>	<i>Joksi</i>
L. e.	<i>Kulli</i>	<i>Kellä</i>	<i>Millä</i>	<i>Jolla</i>
L. i.	<i>Kussa</i>	<i>Kessä</i>	<i>Missä</i>	<i>Jossa</i>
L. f.	<i>Kuna</i>	<i>Kenä</i>	<i>Minä</i>	<i>Jona</i>
A. e.	<i>Kulta</i>	<i>Keltä</i>	<i>Miltä</i>	<i>Jolta</i>
A. i.	<i>Kusta</i>	<i>Kestä</i>	<i>Mistä</i>	<i>Josta</i>

a) *Kennen*, b) *Kutta*, *Kettä*, *Mittä*, *Jotta*, c) *Kulle*, *Kelle*, *Mille*, *Jolle*.

Pluralis.

N.	<i>Kutka</i>	<i>Ketkä</i>	<i>Mitkä</i>	<i>Jotka</i>
G.	<i>Kuien</i> (<i>Kui-</i> den) a)	<i>Keien</i> (<i>Kei-</i> den) a)	<i>Mien</i> (<i>Mi-</i> den) a)	<i>Joien</i> (<i>Joi-</i> den) a)
Inf.	<i>Kuita</i>	<i>Keitä</i>	<i>Mitää</i>	<i>Joita</i>
Acc.	<i>Kutka</i>	<i>Ketkä</i>	<i>Mitkä</i>	<i>Jotka</i>
Instr.	<i>Kuin</i> (Adv.)	<i>Car.</i>	<i>Car.</i>	<i>Join</i> (Adv.)
C.	<i>Kuita</i> b)	<i>Keitä</i> b)	<i>Mitää</i> b)	<i>Joita</i> b)
D. e.	<i>Kuillen</i> c)	<i>Keillen</i> c)	<i>Millen</i> c)	<i>Joillen</i> c)
D. i.	<i>Kuihin</i>	<i>Keihin</i>	<i>Mihin</i>	<i>Joihin</i>
D. f.	<i>Kuiksi</i>	<i>Keiksi</i>	<i>Miksi</i>	<i>Joaksi</i>
L. e.	<i>Kuilla</i>	<i>Keillä</i>	<i>Millä</i>	<i>Joilla</i>
L. i.	<i>Kuissa</i>	<i>Keissä</i>	<i>Missä</i>	<i>Joissa</i>
L. f.	<i>Kuina</i>	<i>Keinä</i>	<i>Minä</i>	<i>Joina</i>
A. e.	<i>Kuita</i>	<i>Keiltä</i>	<i>Miltä</i>	<i>Joilta</i>
A. i.	<i>Kuista</i>	<i>Keistä</i>	<i>Mistä</i>	<i>Joista</i>

a) *Kuihen*, -ten, -tten, *Keihen*, -ten, -tten, *Mihen*, -ten, -tten, *Joihen*, -ten, -tten. b) *Kuitta*, *Keittä*, *Mittä*, *Joitta*. c) *Kuille*, *Keille*, *Mille*, *Joille*.

Anm. Ut *Kuka*, *Kenkä*, *Mikä* och *Joka* är *ka* (kä) en Particula enclitica. Den kan både nyttjas och bortlemmas så snart dessa ord genom flexion blifva tvåstafviga eller få lång vokal, utom i de på *a*, *ä*, *a'*, *ä'* lyktade Casus, till hvilka den icke får fogas. I Nominat. af *ken* bortlemmas vanligtvis Partikeln.

Den uteslutes alltid, då ordet, hvarvid den är fogad, ingår sammansättning med något annat Pronomen, eller någon af Partiklarne *kin*, *kaan* (kääñ).

12) *Joku* (någon) är sammansatt af *Joka* och

Kuka. Här deklineras begge orden med uteslutande af Partikeln. Således: Gen. *Jonkun* o. s. v. (Se föreg. Anm.)

13) *Kukin*, 14) *Mikin* (hvar och en), 15) *Jokin*,
 16) *Kukaan*, 17) *Kenkään*, 18) *Mikään* (någon) deklineras såsom *Kuka*, *Ken*, *Mikä*, *Joka*, då *ka* (*kä*) uteslutes och deremot Partiklarne *kin*, *kaan* (*käään*) i hvarje Casus tillägges. Således blir t. ex. af *Kukin*, Gen. *Kunkin*, Inf. *Kutakin*; af *Kukaan* Nom. Pl. *Kutkaan* o. s. v. (Se Anm. vid *Kuka* etc.)

Anm. *Kukin*, *Mikin* och *Jokin* förekomma ej i Pluralis.

19) *Jokainen* (hvar en), 20) *Kumpainen* (hvilkendera), 21) *Kumpainenkin* (hvardera) böjas efter 1:a Dekl.

22) *Jompi*, 23) *Kumpi* (*Kumpika*) (hvilkendera)
 24) *Kumpikin*, 25) *Molempi* (hvardera) böjas såsom Comparativa (§. 17. Anm. 6).

26) *Muutama* (någon), 27) *Sama* (samme) böjas efter 2:a Dekl.

28) *Muu* (annan) böjes efter 3:e Dekl. (§. 18. Anm. 6.)

29) *Moniahta* (någon) har i Gen. *Moniaan* och bildar derifrån sina öfriga Casus enl. 3:e Dekl.

30) *Jompikumpi* (någondera). Här böjes hvardera ordet. Således Gen. *Jommankumman* o. s. v.

§. 22. Pronomina Suffixiva eller Suffixa Personalia fogas vid slutet af ord, och kunna anses såsom Genitiver af de Personliga Pronomina separata. De äro:

1:a Persons Suffix. 2:a Persons Suffix. 3:e Persons Suffix.
 Sing. -ni (min, mitt, mina) -si (din, ditt, dina) -nsa, -nsü (sin, sitt, sina)
 Plur. -nme (vår, vårt, våra) -nne (eder, edert, edra)

§. 23. Då Suffix vidfogas ett ord, undergå Casus-ändelserna följande förändringar:

1:o Uteslutes i begge Numeri ändelse-konsonanten *n* ifrån Gen. samt Dat. int. och ext. ävensom aspirationen ifrån Car.

2:o Få Nom. och Acc. i begge Numeri lika ändelse som Gen. Sing.

3:o Förlänges Instructivi ändelse med ett tillagd *e*.

4:o Förbyttes i begge Numeri Dativi form. ändelse-vokal *i* till *e*.

5:o Få de ord af 1:a och 2:a Dekl., som (enl. §. 10) förlorat någon stum konsonant, densamma tillbaka i Gen. och de Casus, hvilka dermed blifva lika, ävensom i Instr., och bibehålla denna konsonant äfven med Suffixerna *-nsa*, *-mme*, *-nne*, hvilka enligt regeln åter skulle fordra densammas bortlempande.

6:o Sedan aspirationen försvunnit i Carit., återkommer det ifrån sista stafvelsen af denna Casus (enl. §. 10) utes!utna *t*.

Detta upplyses af följande Paradigma för deklimerandet:

	Utan Suffix.	Med Suffix. Singularis.	Utan Suffix.	Med Suffix.
N.	<i>Ovi</i> (dörr)	<i>Ove-</i>	<i>Tapa</i> (sed)	<i>Tapa-</i>
G.	<i>Oven</i>	<i>Ove-</i>	<i>Tavan</i>	<i>Tapa-</i>
Inf.	<i>Ovea</i>	<i>Ovea-</i>	<i>Tapaa</i>	<i>Tapaa-</i>
Acc.	<i>Oven</i>	<i>Ove-</i>	<i>Tavan</i>	<i>Tapa-</i>
C.	<i>Oveta'</i>	<i>Ovetica-</i>	<i>Tavata'</i>	<i>Tavatta-</i>
D. e.	<i>Ovellen</i>	<i>Ovelle-</i>	<i>Tavallen</i>	<i>Tavalle-</i>
D. i.	<i>Oveen</i>	<i>Ovee-</i>	<i>Tapaan</i>	<i>Tapaa-</i>
D. f.	<i>Oveksi</i>	<i>Oveksi-</i>	<i>Tavaksi</i>	<i>Tavakse-</i>
L. e.	<i>Ovella</i>	<i>Ovella-</i>	<i>Tavalla</i>	<i>Tavalla-</i>
L. i.	<i>Ovessa</i>	<i>Ovessa-</i>	<i>Tavassa</i>	<i>Tavassa-</i>
L. f.	<i>Ovena</i>	<i>Ovena-</i>	<i>Tapana</i>	<i>Tapana-</i>
A. e.	<i>Ovelta</i>	<i>Ovelta-</i>	<i>Tawalta</i>	<i>Tawalta-</i>
A. i.	<i>Ovesta</i>	<i>Ovesta-</i>	<i>Tawasta</i>	<i>Tawasta-</i>

Pluralis.

N.	<i>Ovet</i>	<i>Ove-</i>	<i>Tavat</i>	<i>Tapa-</i>
G. 1.	<i>Ovein</i>	<i>Ovei-</i>	<i>Tapain</i>	<i>Tapai-</i>
2.	<i>Ovien</i>	<i>Ovie-</i>	<i>Tapojen</i>	<i>Tapoje-</i>
Inf.	<i>Ovia</i>	<i>Ovia-</i>	<i>Tapoja</i>	<i>Tapoja-</i>
Acc.	<i>Ovet</i>	<i>Ove-</i>	<i>Tavat</i>	<i>Tapa-</i>
Instr.	<i>Ovin</i>	<i>Ovine-</i>	<i>Tavoin</i>	<i>Tapoine-</i>
C.	<i>Ovita'</i>	<i>Ovitta-</i>	<i>Tavoita'</i>	<i>Tavoitta-</i>
D. e.	<i>Ovillen</i>	<i>Oville-</i>	<i>Tavoillen</i>	<i>Tavoille-</i>
D. i.	<i>Oviin</i>	<i>Ovii-</i>	<i>Tapoin</i>	<i>Tapoi-</i>
D. f.	<i>Oviksi</i>	<i>Ovikse-</i>	<i>Tavoiksi</i>	<i>Tavoikse-</i>
L. e.	<i>Ovilla</i>	<i>Ovilla-</i>	<i>Tavoilla</i>	<i>Tavoilla-</i>
L. i.	<i>Ovissa</i>	<i>Ovissa-</i>	<i>Tavoissa</i>	<i>Tavoissa-</i>
L. f.	<i>Ovina</i>	<i>Ovina-</i>	<i>Tapoina</i>	<i>Tapoina-</i>
A. e.	<i>Ovulta</i>	<i>Ovulta-</i>	<i>Tavoulta</i>	<i>Tavoulta-</i>
A. i.	<i>Ovista</i>	<i>Ovista-</i>	<i>Tavoista</i>	<i>Tavoista-</i>

Anm. 1. Med de sålunda förändrade samt de öf-
riga osförändrade Casus-ändelserna sammansmälta Suf-
fixerna till ett ord. Således blir t. ex. af *Ovi* med 1:a
persons Suffix Nom. *Oveni*, Gen. *Oveni*, Inf. *Oveani* o.
s. v.; af *Tapa* med 3:e persons Suffix N. *Tapansa*, G.
Tapansa, Inf. *Tapaansa* o. s. v.; af *Hevoinen* med 2:a
persons Suffix N. *Hevoisesi*, G. *Hevoisesi*, Inf. *Hevoista-*
si o. s. v.; af *Hamas* med 1:a pers. Plur. Suffix N.
Hampaamme, G. *Hampaamme*, Inf. *Hammastamme* o. s.
v. af *Vaatet* (*Vaate*) med 2:a pers. Plur. Suffix Nom.
Vaatteenne, G. *Vaatteenne*, Inf. *Vaatettanne* o. s. v.

Anm. 2. Suffixerna *-ni* (fordom *-m*) och *-si* (ford.
-nsi) förbytas stundom till *-in*, *-is* (p. 5. Till. 7) så-
som: *Hampain* (eg. *Hampaain*) för *Hampaani*; *Kalaltais*
för *Kalaltasi*.

Anm. 3. I stället för Suffixen *-nsa* (-nsä) nyttjas
af en del *-sa* (-sä) eller *-se*, samt af andra *-n* (då nem-
ligen med tecknet — framför *n* förstäs föregående vo-
kals förlängning), t. ex. *Jalallesa*, *Jalallese*, *Jalalleen*
för *Jalallensa*. Dock undvikes detta, der tvetydighet
skulle uppkomma.

Anm. 4. Suffixerna *-nme*, *-nne* förbytas ock af

några till -me, -ne, af andra till -mma, (-mmä) -nna (-nnä).

Anm. 5. En del Finnar förkorta Suffixen -ni till n', si till s', -nsa (-nsä) till ns' samt -mma till m'.

§. 24. Pronomen *Itse'* nyttjas i Nom. utan Suffix, men till dess öfriga Casus lägges i Sing. Suffixerna -ni, -si eller -nsä, och i Plur. Suffixerna -mme, -nne eller -nsä. För öfrigt deklineras detta ord uti begge Numeri sålunda: N. *Itse'*, G. *Itse-*, Inf. *Itseää- a)*, Acc. *Itse-*, C. *Itsetää- b)*, D. e. *Itselle-*, D. i. *Itsee- c)*, D. f. *Itsekse-*, L. e. *Itsellää-*, L. i. *Itsessää-*, L. f. *Itsenää-*, A. e. *Itseltää-*, A. i. *Itsestä- a) ee- b) etti- c) ehe-*.

VERBUM.

§. 25. Formen för Verbers böjning är trefaldig: Aktiv (verba Activa och Neutra), Passiv (V. Passiva) och Reciprok (V. Reciproca eller Media).

Modi äro fyra, Tempora fem, Numeri två, Personerna tre.

§. 26. Konjugationerna äro fem, och åtskiljas genom vokalen emellan sista och näst den sista konsonanten i 1. pers. Praes. Indicativi Activi. Der har 1:a Konjug. a eller ä, t. ex. *Poltan* (jag bränner), *Ylistän* (jag prisar).

2:a " o, u eller y, t. ex. *Sanon* (jag säger), *Riisun* (jag afkläder), *Väsyn* (jag tröttnar).

3:e " e, t. ex. *Kätken* (jag gömmer).

4:e " i, t. ex. *Kuorin* (jag skalar).

5:e " -,-a, el. -ä, (Hvarvid tecknet — utmärker en lång, och tecknet — en kort vokal) t. ex. *Lupaan* (jag lofvar), *Kiroan* eller *Kirroon* (jag svärjer), *Kerkeän* eller *Kerkeen* (jag hinner).

Anm. 1. Af Præsens Ind. Act. härledes i Activum 2. pers. Sing. Præs. Imperativi, Imperfecta Ind. och

Conj., Præsens Participii och Præs. Infinitivi Participialis samt Infinitivus Nominalis.

Af Præsens Infinitivi Verbalis fās i Activum: Imperativi Præs. 3 pers. Sing. och hela Plur., Præsens Conj., Præteritum Participii samt Praet. Infinitivi Participialis.

Af Supinum härledes hela Passivum.

Tempora Medii fās af motsvarande Tempora Activi och Passivi. (Jemf. §. 51).

Anm. 2. Ordens stam, som vid Konjugerandet sättes framför de här nedanföre anförde ändelser, fās i de fyra första Konjugationernas verber af Infinit. Verbalis, då ändelserna *aa'* (ää'), *oa'* (ua', yää'), *ea'* (eää'), *ia'* (iää') bortlemnas, och i femte Konjugations verber af 1 pers. Præs. Ind. Activi derigenom, att ändelsen *-n*, *-an* (än) utelemnas; t. ex. *Poltan*, Inf. Verb. *Polttaa'*, St. *Poltt-*, *Rüsun*, I. V. *Rüsua'*, St. *Rüs-*, *Kätken*, I. V. *Kätkää'*, St. *Kätk-*, *Kuorin*, I. V. *Kuoria'*, St. *Kuor-*, *Lupaan*, St. *Lup-*, *Kiroan*, St. *Kir-*.

De af 3:e Konjugations Verber, som i 1 pers. Præs. Ind. ändas på *len*, *nen*, *ren*, *sen*, afvika något ifrån de öfriga. Stammen till dessa finnes, då ifrån Præs. Ind. bortlemnas ändelsen *en*; t. ex. *Kääntelen* (jag vänder ofta), St. *Kääntel-*. I följande Schema äro dessa Verbers afvikande former särskildt anförd. Dervid betyder tecknet *cc* fördubbling af stammens slutkonsonant, utom i de på *sen* lyktade Verbers Inf. Verb., der detta tecken betyder *t*, lagd till stammen. Således heter t. ex. Infinit. Verbalis, som betecknas *ccää'*, af *Kääntelen*: *Käännellää'* (§. 10), af *Pesen-* (jag tvättar) *Pestää'*.

Anm. 3. I 5:e Konjug. utmärker tecknet *—* öfverallt samma korta vokal, hvilken i 1:a pers. Præs. Ind. förekommer som lång eller går näst-före ändelsen *an*. Således heter t. ex. Imperf. Ind., som betecknas *—sin*, af *Luupaan*: *Lupasin*, af *Kiroan*: *Kirosin*.

Anm. 4. Tecknet *†*) utmärker de Casus af Infinit. Modus, hvilka äfven brukas med Suffixer. — För korthetens skull och till vinnande af bättre öfversigt anföras här nu först

REGULIERA VERBERS

(Såsom exempel antagas Verberna: 1. *Poltan*, 2. *Ruisun*, 3. *Kätken*, *Kääntelen*,

Act I

1:a Konjug.

Indica

Præsens.	Sing.	<i>an</i>	<i>Poltan</i> (§. 10)	<i>jag</i>	bränner du han
		<i>at</i>	<i>Poltat</i>	<i>du</i>	
		<i>aa</i> *)	<i>Poltaa</i>	<i>han</i>	
Plur.	<i>amme</i>		<i>Poltamme</i>	<i>vi</i>	<i>bränne</i>
	<i>atte</i>		<i>Poltatte</i>	<i>I</i>	<i>brännen</i>
	<i>avat</i> **)		<i>Poltavat</i>	<i>de</i>	<i>bränna</i>
Imperfect.	Sing.	<i>in</i>	<i>Poltin</i>	<i>jag</i>	brände du han
		<i>it</i>	<i>Poltit</i>	<i>du</i>	
		<i>i</i>	<i>Poltti</i>	<i>han</i>	
Plur.	<i>imme</i>		<i>Poltimme</i>	<i>vi</i>	<i>brände</i>
	<i>itte</i>		<i>Poltitte</i>	<i>I</i>	<i>bränden</i>
	<i>ivat</i> ***)		<i>Polttivat</i>	<i>de</i>	<i>brände</i>

*) 1. *aapi*, 2. *uupi*, 3. *eepi*, 4. *iipi*, 5. *-pi*. **) 1. *aavat*, 2. *uuvat*, 3. *eevät*,
aapi

Impera

Præsens.	Sing.	<i>a' a)</i>	<i>Polta'</i>	<i>bränn!</i> (mätte na!)
		<i>akoon b)</i>	<i>Polttakoon</i>	<i>bränne han!</i>
a)	1. <i>aos</i> , 2. <i>uos</i> , 3. <i>eös</i> , 4. <i>ios</i> .	<i>ccös</i>		
b)	1. <i>akaan</i> , 2. <i>ukaan</i> , 3. <i>ekäään</i> , 4. <i>ikaan</i>			<i>käään</i>

ENKLA TEMPORA.

4. Kuorin, 5. Lupaan, Kiroan. — NB. föregående Anm. 2. 3. och §§. 7, 10.)

V U M.

2:a Konjug. 3:e Konjug. 4:e Konjug. 5:e Konjug.

a t i v u s.

<i>un</i>	<i>en</i>	<i>in</i>	<i>—n</i>
<i>ut</i>	<i>et</i>	<i>it</i>	<i>—t</i>
<i>uu</i> *)	<i>ee</i> *)	<i>ii</i> *)	<i>—*</i>)
<i>umme</i>	<i>emme</i>	<i>imme</i>	<i>—mme</i>
<i>utte</i>	<i>ette</i>	<i>itte</i>	<i>—tte</i>
<i>uvat</i> **)	<i>evät</i> **)	<i>ivat</i> **)	<i>—vat</i>
<i>uin</i> x)	<i>in</i>	<i>in</i> (<i>ein</i>)	<i>—sin</i>
<i>uit</i>	<i>it</i>	<i>it</i> (<i>eit</i>)	<i>—sit</i>
<i>ui</i>	<i>i</i>	<i>i</i> (<i>ei</i>)	<i>—si</i>
<i>uimme</i>	<i>imme</i>	<i>imme</i> (<i>eim-</i> —simme <i>me</i>)	
<i>uitte</i>	<i>itte</i>	<i>itte</i> (<i>eitte</i>)	<i>—sitte</i>
<i>uivat</i> ***)	<i>ivät</i> ***)	<i>ivat</i> (<i>eivat</i>)	<i>—sivat</i> ***)

4. *iivat*, 5. —aavat. x) *un*, *ut*, etc. ***)) 1. *it*, 2. *uit*, 3. *it*, 4. *eit*, 5. —*sit*.

a t i v u s.

<i>du brän-</i>	<i>u' a)</i>	<i>e' a)</i>	<i>i' a)</i>	<i>—'</i>
<i>ukoön b)</i>	<i>eköön b)</i>	<i>ikoön b)</i>	<i>—tkoon b)</i>	

5. —*tkaan*.

Plur. *akaamme* *Polttakaamme* brännom!

akaa c) *Polttakaa* brännen!

akoot d) *Polttakoot* bränne de!

c) 1. *akaatte*, *akoo*, *akee*, 2. *ukaatte*, *ukoo*, *ukee*, 3. *ekäätte*, *eköö*, *ekee*, 4. *käätte*, *köö*, *kee*, 5. *ikaat*, 5. *—kaat*.

			C O N J U N
Præsens.	Sing.	<i>ánen</i>	<i>Polttanen</i> jag
		<i>anet</i>	<i>Polttanet</i> du } tör brän
		<i>anee</i> a)	<i>Polttanee</i> han }

Plur.	<i>anemme</i>	<i>Polttanemme</i>	vi töre }
	<i>anette</i>	<i>Polttanette</i>	I tören } b
	<i>anevat</i> b)	<i>Polttanevat</i>	de töra }

Imperfect.	Sing.	<i>aisin</i> c)	<i>Polttaisin</i> jag }
		<i>aisit</i>	<i>Polttaisit</i> du } skulle l
		<i>aisi</i>	<i>Polttaisi</i> han }

Plur.	<i>aisimme</i>	<i>Polttaisimme</i>	vi skulle }
	<i>aisitte</i>	<i>Polttaisitte</i>	I skullen }
	<i>aisivat</i> d)	<i>Polttaisivat</i>	de skulle }

a) 1. *aneepi*, 2. *uneepii*, 3. *eneepi*, 4. *ineepi*, 5. *—nepi*. b) 1. *ancevat*, 2. *uneeepi*, 3. *eneepi*, 4. *ineepi*, 5. *—nepi*. c) 1. *aisit*, 2. *uisit*, 3. *isit*, 4. *isit*, 5. *—isit*, *aisit*, *uisit* etc., 5. *—asin*, *—asit* etc., d) 1. *aisit*, 2. *uisit*, 3. *isit*, 4. *isit*, 5. *—isit*, *aisit*, *uisit* etc., 5. *—asin*, *—asit* etc.

Præsens.	Inf.	<i>aa'</i>	<i>Polttaa'</i>	I N F I N T
				1) V e b

<i>ukamme</i>	<i>ekääämme</i>	<i>ikaamme</i>	<i>—tkaamme</i>
	^{käämme}		
<i>ukaa</i> c)	<i>ekäää</i> c)	<i>ikaa</i> c)	<i>—tkaa</i> c)
	^{käää}		
<i>ukoot</i> d)	<i>ekööt</i> d)	<i>ikoot</i> d)	<i>—tkoot</i> d)
	^{kööt}		
<i>ikaatte, ikoo, ikee, 5. —tkaatte, —tkoo, —tkee.</i>			d) 1. <i>akaat</i> , 2. <i>ukaat</i> , 3. <i>ekääät</i> ,
			^{kääät}

C T I V U S.

	<i>unen</i>	<i>enen</i>	<i>inen</i>	<i>—nnen</i>
na		^{cen}		
	<i>unet</i>	<i>enet</i>	<i>inet</i>	<i>—net</i>
		^{cet}		
	<i>unee</i> a)	<i>enee</i> a)	<i>inee</i> a)	<i>—nnee</i> a)
		^{ccee}		
	<i>unemme</i>	<i>enemme</i>	<i>inemme</i>	<i>—nnemme</i>
		^{cemme}		
nna	<i>unette</i>	<i>nette</i>	<i>nette</i>	<i>—nette</i>
		^{ctette}		
	<i>unevat</i> b)	<i>enevät</i> b)	<i>inevat</i> b)	<i>—nnevät</i> b)
		^{ccevät}		
	<i>uisin</i> c)	<i>isin</i>	<i>isin</i>	<i>—isin</i>
		^{ccevät}		
bränna	<i>uisit</i>	<i>isit</i>	<i>isit</i>	<i>—isit</i>
				^{—aisit}
	<i>uisi</i>	<i>isi</i>	<i>isi</i>	<i>—isi</i>
				^{—aisi}
	<i>uisimme</i>	<i>isimme</i>	<i>isimme</i>	<i>—isimme</i>
				^{—aisimme}
ränna	<i>uisitte</i>	<i>isitte</i>	<i>isitte</i>	<i>—isitte</i>
				^{—aisitte}
	<i>uisivat</i> d)	<i>isivät</i> d)	<i>isivat</i> d)	<i>—isivat</i> d)
				^{—aisivat}
<i>ueevat, 3. eneevät, 4. ineevat, 5. —nneevat. c) 1. asin, asit, etc., 2. usin, ccevät</i>				

T I V U S:

balis,	<i>ua'</i>	<i>eää'</i>	<i>ia'</i>	<i>—ta'</i> (Se Anm. 6.)
bränna		^{ccä'}		

	Instr. <i>ain</i>	<i>Polttain</i>	med att brän
	D. f. <i>aakse-ni</i> etc.	<i>Polttaaksi</i> , -si, -nsa etc.	till att, för att må eller skul
	†L. i. <i>aissa</i>	<i>Polttaissa</i>	under bränn
			2). Part.
Præsens.	†Acc. <i>avan</i>	<i>Polttavan</i>	bränna
Præterit.	†Acc. <i>aneen</i>	<i>Polttaneen</i>	hafva bränt
			3). Nom.
Præsens.	†Acc. <i>aman</i>	<i>Polttaman</i>	bränna
	†Car. <i>amata'</i>	<i>Polttamata'</i>	utan att brän
	D. i. <i>amaan</i> *)	<i>Polttamaan</i>	till att brän
	†L. e. <i>amalla</i>	<i>Polttamalla</i>	medelst att
	Dimin. <i>amaisilla-ni</i> etc.	<i>Polttamaisillani</i> , -si, -nsa. etc.	i begrepp at
	L. i. <i>amassa</i>	<i>Polttamassa</i>	i att bränna
	†A. e. <i>amalta</i>	<i>Polttamalta</i>	efter brännan
	†A. i. <i>amasta</i>	<i>Polttamasta</i>	ifrån att brän
			S U P N
Præterit.	†Inf. <i>ettua</i>	<i>Polttettua</i>	efter att ha
			P A R T C
Præsens.	<i>ava</i>	<i>Polttava</i>	den som brän
	Dimin. <i>avainen</i>	<i>Polttavainen</i>	nande
Præterit.	<i>anut</i>	<i>Polttanut</i>	den som ha
			hafvande bri

*) 1. *aan*, 2. *uun*, 3. *een*.

n na	uin	ein cen	ien, iin	—ten
jag, du etc. uakse-ni, le bränna, etc.		eäkse-ni etc. iakse-ni, cääkse-ni etc. etc.		—takse-ni, etc.
n andet	uissa	eissä cessä	iessa, iissa	—tessa
ticipialis,				
	uvan	evän ceen	ivan	—van
	uneen	eneen ceen	ineen	—avan —nneen
inalis.				
	uman	emän	iman	—man
na	umata'	emätä	imata'	—aman —mata'
na	umaan *)	emäään *)	imaan	—maan —amaan
bränna	umalla	emällä	imalla	—mallia —amalla
bränna	umaisilla ni	emäüsillä-ni	imaisilla-ni	—maisilla-)ni
	etc.	etc.	etc.	—maisilla-)etc.
	umassä	emässä	imassa	—massa —amassa
de	umalta	emältä	imalta	—malta —amalta
na	umasta	emästä	imasta	—masta —amasta
N U M.				
va bränt	uttua	ettyä tyä	ittua	—ttua
C I P I A.				
ner, brän-	uva	evä	iva	—va —ava
	uvainen	eväinen	ivainen	—vainen —avainen
bränt,	unut	enyt cyt	inut	—nnut.

PASS
INDICA

Præsens. Sing. Pl. etaan

Minää (*Sinää*, jag, du, etc.)

Hän, Me, Te,

He) Poltetaan

Imperfect. » ettiün

Minää (*Sinää* jag, du etc.)

etc.) Poltettiün

IMPERA

Præsens. Sing. eta^a a)

Polteta'

brännes du!

ettakoon b) Poltettakoon han må brän-

Plur. ettakaamme Poltettakaam- vi måge }

me

ettakaa c) Poltettakaa I mågen } bra

ettakoot d) Poltettakoot de måge }

- a) 1. ettaos, 2. uttaos, 3. ettäös, 4. ittaos, 5. -taos. b) 1. ettakaan, 2. utta-
täös
2. uttakaatte, - - koo, - - kee, 3. ettäkäätte, - - köö, - - kee, 4. ittakaatte, - - koo,
5. ittakaat, 4. -ttakaat.

CONJUN

Præsens Sing. ettanen

Poltettanen

jag }

ettanet

Poltettanet

du }

ettanee a)

Poltettanee

han }

Plur. ettanemme Poltettanemme vi töre }

ettanette

Poltettanette

I tören }

ettanevat b)

Poltettanevat

de töra }

- a) 1. ettaneen, 2. uttaneen, 3. ettäneen, 4. ittaneen, 5. -ttaneen. b) 1. etta-
täneen

I V U M.

T I V U S.

brännes *utaan* *etäään*
ccäään *) *itaan* *taan*

brändes *uttiin* *ettiin* *ittiin* *ttiin*
*) Se Anm. 9. Obs.

T I V U S.

nas	<i>uta'</i> a)	<i>etää'</i> a)	<i>ita'</i> a)	<i>ta'</i> a)	(Se Anm. 6.)
	<i>ccä'</i>				
	<i>uttakoon</i> b)	<i>ettäköön</i> b)	<i>ittakoon</i> b)	<i>ttakoon</i> b)	
		<i>täköön</i>			
	<i>uttakaamme</i>	<i>ettäkääämme</i>	<i>ittakaamme</i>	<i>ttakaamme</i>	
		<i>täkääämme</i>			
nnas	<i>uttakaa</i> c)	<i>ettäkää</i> c)	<i>ittakaa</i> c)	<i>ttakaa</i> c)	
		<i>täkää</i>			
	<i>uttakoot</i> d)	<i>ettäkööt</i> d)	<i>ittakoot</i> d)	<i>ttakoot</i> d)	
		<i>täkööt</i>			

kaan, 3. *ettäkään*, 4. *ittakaan*, 5. *ttakaan*. c) 1. *ettakaatte*, - - *koo*, - - *kee*,
täkäänn
- - *kee*, 5. *ttakaatte*, - - *koo*, - - *kee*. d) 1. *ettakaat*, 2. *uttakaat*, 3. *ettäkääät*,
täkääät

C T I V U S.

nas	<i>uttanen</i>	<i>ettänen</i>	<i>ittanen</i>	<i>ttanen</i>
		<i>tänen</i>		
	<i>uttanet</i>	<i>ettännet</i>	<i>ittanet</i>	<i>ttanet</i>
		<i>tänet</i>		
	<i>uttanee</i> a)	<i>ettänee</i> a)	<i>ittanee</i> a)	<i>ttanee</i> a)
		<i>tänee</i>		
	<i>uttanemme</i>	<i>ettänemme</i>	<i>ittanemme</i>	<i>ttanemme</i>
		<i>täinemme</i>		
nnas	<i>uttanette</i>	<i>ettännette</i>	<i>ittanette</i>	<i>ttanette</i>
		<i>tänette</i>		
	<i>uttanevat</i> b)	<i>ettänevät</i> b)	<i>ittanevat</i> b)	<i>ttanevat</i> b)
		<i>tänevät</i>		

eevät, 2. *uttaneevät*, 3. *ettäneevät*, 4. *ittaneevät*, 5. *ttaneevät*.
täneevät

Imperfect.	Sing.	<i>ettaisin</i>	c) <i>Poltettaisin</i>	<i>jag</i>	<i>skulle b</i>
			<i>ettaisit</i>	<i>Poltettaisit</i>	
			<i>ettaisi, -siin</i>	<i>Poltettaisi, -sün han</i>	
Plur.		<i>ettaisimme</i>	<i>Poltettaisimme</i>	<i>vi</i>	<i>br</i>
		<i>ettaisitte</i>	<i>Poltettaisitte</i>	<i>I</i>	
		<i>ettaisivat</i>	<i>Poltettaisivat</i>	<i>de</i>	

c) 1. *ettasin*, - *sit*, etc. 2. *uttasin*, - - *sit*, etc. 4. *ittasin*, - - *sit*, etc. 5. — *ta*

I N F I N

1) V er

Præsens.	Inf.	<i>etaa'</i>	<i>Poltettaa'</i>	<i>brännas, att b</i>
	D. f.	<i>ettaakse-ni</i> , etc.	<i>Poltettaakse- ni</i> , etc.	<i>för att jag etc skulle bränna</i>
	†L. i.	<i>ettaissa</i>	<i>Poltettaissa</i>	<i>under det n got brännes</i>

2) Parti

Præsens.	†Acc.	<i>ettavan</i>	<i>Poltettavan</i>	<i>brännas, sko</i>
Præterit.	D. f.	<i>etuksi</i>	<i>Poltetuksi</i>	<i>hafva blifvit</i>

3) Nom

Præsens.	†Acc.	<i>ettaman</i>	<i>Poltettaman</i>	<i>brännas</i>
-----------------	-------	----------------	--------------------	----------------

P A R T I O

Præsens.		<i>ettava</i>	<i>Poltettava</i>	<i>den som brä</i>
Præterit.		<i>ettu</i>	<i>Poltettu</i>	<i>skall bränna</i>

bränd, bränd

	<i>uttaisin</i> c)	<i>ettäisin</i>	<i>ittaisin</i> c)	<i>uttasin</i> c)
		täisin		
rännas	<i>uttaisit</i>	<i>ettäisit</i>	<i>ittaisit</i>	<i>uttasit</i>
		täisit		
	<i>uttaisi, -siün</i>	<i>ettäisi, -siün</i>	<i>ittaisi, -siün</i>	<i>uttasi, -siün</i>
		täisi, -siün		
	<i>uttaisimme</i>	<i>ettäisimme</i>	<i>ittaisimme</i>	<i>uttasime</i>
		täsimme		
ännas	<i>uttaisitte</i>	<i>ettäisitte</i>	<i>ittaisitte</i>	<i>uttasitte</i>
		täsite		
	<i>uttaisivat</i>	<i>ettäisivät</i>	<i>ittaisivat</i>	<i>uttasivat.</i>
		täisivät		

sin, - - sit, etc.

T I V U S:

balis,

rännas *uttaa'* *ettää'* *ittaa'* *uttaa'*

tään'

må eller *uttaakse-ni*, *ettääkse-}ni* *ittaakse-ni* *uttakse-ni*

etc. täakse- }etc. etc. etc.

gon, nä- *uttaissa* *ettäissa* *ittaissa* *uttissa*

täissa

cipialis,

a brännas *uttavan* *ettävän* *ittavan* *uttavan*

bränd *utuksi* *etyksi* *ituksi* *tuksi*

ceyksi

inalis.

uttaman *ettämän* *ittaman* *uttaman*

tämän

I P I U M.

nes eller *uttava* *ettävä* *ittava* *uttava*

tävä

uttu *etty* *ittu* *tuu*

ty

M E D

I N D I C A

Præsens.	Sing.	<i>aän</i>	<i>Polttain</i>	jag	bränner
		<i>ait</i>	<i>Polttait</i>	du	bränner
		<i>aikse a)</i>	<i>Polttaike</i>	han	bränner
	Plur.	<i>aimme</i>	<i>Polttaimme</i>	vi	bränne oss
		<i>aitte</i>	<i>Polttaitte</i>	I	brännen e
		<i>aivat</i>	<i>Polttaivat</i>	de	bränna sig
Impersonaliter		<i>aitaan</i>	<i>Polttaitaan</i>	man	bränner
Imperfect.	Sing.	<i>iän</i>	<i>Polttiän</i>	jag	brände m
		<i>iit</i>	<i>Polttiüt</i>	du	brände d
		<i>iikse b)</i>	<i>Polttiikse</i>	han	brände
	Plur.	<i>iimme</i>	<i>Polttiümme</i>	vi	brände oss
		<i>ütte</i>	<i>Polttiütte</i>	I	bränden ed
		<i>üvat</i>	<i>Polttiivat</i>	de	bränna sig
Impersonaliter		<i>attiin</i>	<i>Polttaittiin</i>	man	brände

a) 1. *aihen*, 2. *uiksen*, *uihen*, 3. *eiksen*, *eihen*, 4. *iihen*. b) 1. *ihin* 2. *uihin*.

I M P E R A

Præsens.	Sing.	<i>ai'</i>	<i>Polttai'</i>	bränn	dig!
		<i>aitkoon a)</i>	<i>Polttaitkoon</i>	bränne	han
	Plur.	<i>aitkaamme</i>	<i>Polttaitkaamme</i>	brännom	oss
		<i>aitkaa b)</i>	<i>Polttaitkaa</i>	brännen	eden
		<i>aitkoot c)</i>	<i>Polttaitkoot</i>	bränne	de sig
Impersonaliter		<i>attakoon</i>	<i>Polttattakoon</i>	man	må brä

a) 1. *aitkaan*, 2. *uitkaan*, 3. *eitkäään*, 4. *iitkaan*. b) 1. *aitkaatte*, - - *koo*, .. *kee*. c) 1. *aitkaat*, 2. *uitkaat*, 3. *eitkääät*, 4. *iitkaat*.

C O N J U N

Præsens.	Sing.	<i>ainnen</i>	<i>Polttainnen</i>	jag	tör	brän
		<i>ainnet</i>	<i>Polttainnet</i>	du	tör	brän
		<i>ainnee a)</i>	<i>Polttainnee</i>	han	tör	brän
	Plur.	<i>ainnemme</i>	<i>Polttainnemme</i>	vi	töre	brän
		<i>ainnettne</i>	<i>Polttainnette</i>	I	tören	brän

a) 1. *ainneepi*, 2. *uinneepi*, 3. *einneepi*, 4. *ünneepi*.

I U M.

T I V U S.

mig	<i>uin</i>	<i>ein</i>	<i>iin</i>	(Medium
dig	<i>uit</i>	<i>eit</i>	<i>iit</i>	finnes ic-
sig	<i>uikse a)</i>	<i>eikse a)</i>	<i>iikse a)</i>	ke i 5:e
	<i>uimme</i>	<i>eimme</i>	<i>uumme</i>	Konjug.)
der	<i>uite</i>	<i>eitte</i>	<i>iitte</i>	
	<i>uivat</i>	<i>eivät</i>	<i>iivat</i>	
sig	<i>uitaan</i>	<i>eitään</i>	<i>iitaan</i>	
ig	<i>uin</i>	<i>ün</i>	<i>ün</i>	
ig	<i>uit</i>	<i>üt</i>	<i>iüt</i>	
sig	<i>uikse b)</i>	<i>iikse b)</i>	<i>ükse b)</i>	
	<i>uimme</i>	<i>üümme</i>	<i>üümme</i>	
er	<i>uite</i>	<i>ütte</i>	<i>iitte</i>	
	<i>uivat</i>	<i>üvät</i>	<i>iivat</i>	
sig	<i>uittiün</i>	<i>eittün</i>	<i>iittün</i>	

3. *ihiin*, 4. *iihen*.

A T I V U S.

	<i>ui"</i>	<i>ei"</i>	<i>ü"</i>
sig!	<i>uitkoon a)</i>	<i>eithöön a)</i>	<i>iitkoon a)</i>
	<i>uitkaamme</i>	<i>eitkääämme</i>	<i>iitkaamme</i>
	<i>uitkaa b)</i>	<i>eithää b)</i>	<i>iitkaa b)</i>
nna sig	<i>uitkoot c)</i>	<i>eithööt c)</i>	<i>iitkoot c)</i>
	<i>uittakoon</i>	<i>eittäköön</i>	<i>iittakoon.</i>

kee, 2. *uitkaatte*, - - koo, - - kee, 3. *eitkäätte*, - - köö, - - kee, 4. *iitkaatte*, - - koo, - -

C T I V U S.

na mig	<i>uinnen</i>	<i>einnen</i>	<i>iinnen</i>
na dig	<i>uinnet</i>	<i>einnet</i>	<i>iinnet</i>
na sig	<i>uinnee a)</i>	<i>einnee a)</i>	<i>iinnee a)</i>
na oss	<i>uinnemme</i>	<i>einnemme</i>	<i>iinnemme</i>
na eder	<i>uinnette</i>	<i>einnette</i>	<i>iinnette</i>

		<i>ainnevavat</i>	b)	<i>Polttainnevavat</i>	de töra brän-
Impersonaliter		<i>aittanee</i>		<i>Polttaittanee</i>	man tör brän-
Imperfect. Sing.		<i>aisisin</i>	c)	<i>Polttaisisin</i>	jag skulle brän-
		<i>aisisit</i>		<i>Polttaisisit</i>	du skulle brän-
		<i>aisisi</i>		<i>Polttaisisi</i>	han skulle b-
Plur.		<i>aisisimme</i>		<i>Polttaisisimme</i>	vi skulle brän-
		<i>aisisitte</i>		<i>Polttaisisitte</i>	I skullen brän-
		<i>aisisivat</i>		<i>Polttaisisivat</i>	de skulle brän-
Impersonaliter		<i>aittasiin</i>		<i>Polttaittasiin</i>	man skulle b-
b) 1. <i>ainnevavat</i> , 2. <i>uinnevavat</i> , 3. <i>einnevavat</i> , 4. <i>iinneevavat</i> . c) 1. <i>aisiin</i> , - - <i>sii</i> , - -					

INFINI

1) Ver

Præsens.	Inf.	<i>aita'</i>		<i>Polttaita'</i>	(att) bränna
	Instr.	<i>aiten</i>		<i>Polttaiten</i>	medelst att b-
	D. f.	<i>aitakse-ni</i> ,		<i>Polttaitakse-ni</i>	för att jag etc.
		etc.		etc.	mig etc.
	†L. i.	<i>aitessa</i>		<i>Polttaitessa</i>) under det ma-
Impersonaliter		<i>aittaissa</i>		<i>Polttaittaissa</i>	

2) Parti

Præsens.	†Acc.	<i>aivan</i>		<i>Polttaivan</i>	bränna sig
	Impersonaliter	<i>aittavan</i>		<i>Polttaittavan</i>	att man brän-
Præterit.	†Acc.	<i>ainneen</i>		<i>Polttainneen</i>	skulle bränna
Imperson.	D. f.	<i>aituksi</i>		<i>Polttaituksi</i>	hafva bränt

3) Nom

	†Acc.	<i>aiman</i>		<i>Poltaiman</i>	bränna sig
Imperson.		<i>aittaman</i>		<i>Polttaittaman</i>	bränna sig
	†Car.	<i>aimata'</i>		<i>Polttaimata'</i>	utan att brän-
	D. i.	<i>aimaan</i>		<i>Polttaimaan</i>	till att bränna
	†L. e.	<i>aimalla</i>		<i>Polttaimalla</i>	med att brän-
Dimin.		<i>aimaisilla-</i>		<i>Polttaimaisil-</i>	i begrepp att
		<i>ni</i> , etc.		<i>la-ni</i> , etc.	

na sig	<i>uinnevät b)</i>	<i>einnevät b)</i>	<i>iünnevät b)</i>
na sig	<i>uittanee</i>	<i>eittänee</i>	<i>iüttanee</i>
änna mig	<i>uisisin c)</i>	<i>eisisin c)</i>	<i>iisin</i>
nna dig	<i>uisitit</i>	<i>eisisit</i>	<i>iisit</i>
ränna sig	<i>uisisi</i>	<i>eisisi</i>	<i>iisi, -siin'</i>
nna oss	<i>uisisimme</i>	<i>eisisimme</i>	<i>iisimme</i>
nna eder	<i>uisisitte</i>	<i>eisisitte</i>	<i>iisitte</i>
änna sig	<i>uisisivat</i>	<i>eisisivät</i>	<i>iisivat</i>
ränna sig	<i>uittasiün</i>	<i>eittäsiün</i>	<i>iüttasiün</i>
<i>sin, etc. 2. uisiün, - - siüt, - - siin, etc. 3. eisiün, - - siüt, - - siin, etc.</i>			

T I V U S :

balis,

sig	<i>uita'</i>	<i>eitä'</i>	<i>iüta'</i>
ränna sig	<i>uiten</i>	<i>eiten</i>	<i>iüten</i>
må bränna	<i>uitakse-ni,</i> etc.	<i>eitäkse-ni,</i> etc.	<i>iütkse-ni,</i> etc.
n bränner sig	<i>uitessa</i>	<i>eitessä</i>	<i>iütessa</i>
	<i>uittaissa</i>	<i>eittäissä</i>	<i>iüittaissa</i>

cipialis,

	<i>uivan</i>	<i>eivän</i>	<i>iivan</i>
ner, brände,	<i>uittavan</i>	<i>eittävän</i>	<i>iüttavan</i>
sig			
sig	<i>uinneen</i>	<i>einneen</i>	<i>iünneen</i>
nt sig	<i>uituksi</i>	<i>eityksi</i>	<i>iütuksi</i>

inalis.

	<i>uiman</i>	<i>eimän</i>	<i>iüman</i>
	<i>uittaman</i>	<i>eittämän</i>	<i>iüttaman</i>
na sig	<i>uimata'</i>	<i>eimätä'</i>	<i>iümata'</i>
sig	<i>uimaan</i>	<i>eimäään</i>	<i>iümaan</i>
na sig	<i>uinalla</i>	<i>eimällä</i>	<i>iimalla</i>
bränna sig	<i>uimaisilla-ni,</i> etc.	<i>eimäisillä-ni,</i> etc.	<i>iümaisilla-ni,</i> etc.

L. i. <i>aimassa</i>	<i>Polttaimassa</i>	I att bränna
†A. e. <i>aimalta</i>	<i>Polttaimalta</i>	efter att brän-
†A. i. <i>aimasta</i>	<i>Polttaimasta</i>	ifrån att brän-
		S U P I
Præterit. †Inf. <i>aittua</i>	<i>Polttaittua</i>	efter att hafv-
		P A R T I C
Præsens	<i>aiva</i>	den som brä-
Præterit.	<i>ainnut</i>	den som har
Imperson. <i>aittu</i>	<i>Polttaittu</i>	(nytjas blott pe-

Anm. 5. De på *än* lyktade Verber af 1:a Konjug. böjas lika med de på *an*, då öfverallt *ä* insättes i stället för *a*. Likaså böjas de på *on*, *yn* af 2:a Konjug. efter de på *un*, samt Verba på —*än* af 5:e Konjug. efter de på —*an*.

Anm. 6. Likasom i Caritivus vid Nomina, börjas sista stafvelsen af 2:a pers. Sing. Præs. Imperativi Passivi med ett genom uteslutning förenkladt *t*, och åstadkommer derföre uteslutning af stum konsonant i nästföregående stafvelse. Ävenså är *t* genom uteslutning förenkladt i alla Casus af 5:e Konjug:s Infinit. Verbalis Act. Derföre blir Imperat. Pass. af *Poltan*: *Polteta*', af *Lupaan*: *Luvata*'. Inf. Verb. Act. *Luvata*', *Luvaten*, *Luvatakseni*, *Luvatessa*.

Uteslutning af stumma konsonanter förekommer också i 2:a Konj:s Imperfectum Act., der de på i lyktade distonger äro korta; t. ex. af *Ammun* ('jag skjuter) (Inf. Verb. *Ampua*) Imperf. *Ammuin*, *Ämmuit*, *Ampui*, o. s. v.

För öfritt finnes lätt af Tabellen, i hvilka fall stumma konsonanter (enl. §. 10.) böra uteslutas. Så t. ex. heter Præs. Imperativi Act. af *Kääntelen*: *Kääntele*', *Käännelköön*, *Käänelkäämme* - - -; af *Lupaan*: *Lupaa*', *Luvatkoon*, *Luvatkaamme* - - -; Præs. Conj. Act. *Käännellen*, *Luvannen*; Supin. *Käänneltyä*, *Luvattua*; Præs. Ind. Pass. *Käännellään*, *Luvataan*, o. s. v.

sig	<i>uimassa</i>	<i>eimässä</i>	<i>üimassa</i>
na sig	<i>uimalta</i>	<i>eimältä</i>	<i>üimalta</i>
na sig	<i>uimasta</i>	<i>eimästä</i>	<i>üimasta</i>

N U M.

a bränt sig	<i>uittua</i>	<i>eittyä</i>	<i>üttua</i>
-------------	---------------	---------------	--------------

P I U M.

nner sig	<i>uiva</i>	<i>eivä</i>	<i>üva</i>
bränt sig	<i>uinnut</i>	<i>einnyt</i>	<i>ünnut</i>
riphrastice) uittu		<i>eitty</i>	<i>üttu</i>

Obs. 1. Uti Instr. och Loc. Int. af Inf. Verbalis Activi och Passivi äro distongerna *ai* (äi), *oi*, *ui* (yi) uppkomna genom sammandragning af *ae* (æ), *oe*, *ue* (ye). De äro således långa (§. 3. Anm.) Någon gång förekomma också de ursprungliga formerna, såsom: *Polttaen*, *Polttaessa*; *Sanoen* (*Sanoden*), *Sanoessa*; *Riisuen*, *Riisuessa*; för: *Polttain*, *Polttaissa*, o. s. v.

Obs. 2. Verbernas Reciproka form, som mera sällan nyttjas, tyckes hafva uppkommit af Activi ändelser och Pronomen *Itse*; t. ex. *Polttain* af: *Poltan Itseni*. Däröre betraktas de i dessa former på *i* lyktae distonger, i afseende å stumma konsonanters uteslutning, såsom långa. (§. 3. Anm.)

Anm. 7. I 1:a Konjug:s Imperf. Ind. Act. plär *ti* näst efter *l*, *n*, *r*, förbytas till *si*, (§. 11.) t. ex. *Kääntää* (vända) Imperfect. *Käänsi*. — Detta inträffar dock i Verberna *Huutaa* (ropa), *Löytää* (finna) m. fl.

Anm. 8. En del tvästafviga Verber af 1:a Konjug., hvilka hafva *a* uti första stafvelsen, få uti Imperf. Ind. Act. ett *o* näst framför *i*; t. ex. *Jauhaa* (mala) Imperf. *Jauhoin*.

Anm. 9. Formen för de på *len*, *nen*, *ren*, *sen* lyktade Verber af 3:e Konjug. har uppkommit genom uteslutning af bindevokalen *e* uti de Tempora, som afvika ifrån den vanliga Konjugationen. t. ex. 3. pers. Sing. Præs. Imper. Act. *Tulkoon*, i st. för. *Tulekoon* (af *Tulen*, jag kommer).

Dessutom har *n*, efter det uteslutna *e*, bortfallit,

och nästföregående konsonant deremot blifvit fördubblad t. ex. Præs. Conj. Act. *Tullen*, Præt. Inf. Part. *Tulleen*, Part. Præt. *Tullut*, i st. för *Tulenen*, *Tuleen*, *Tulenut*.

L, n, r hafva jemväl blifvit fördubblade och *s* förändladt till *st*, då vokal följt nästefter det uteslutna *e*; t. ex. Præs. Inf. Verb. *Tulla'* i st. för *Tulea'*, *Pestä'* i st. för *Peseä'* (af *Pesen*, jag tvättar).

Uti Supinum har *tt* nästefter det uteslutna *e* blifvit förenkladt till *t*; t. ex. *Tultua*, *Pestyä* i st. för *Tulttua*, *Pesttyä* (egentligen *Tulettua*, *Pesettyä*). Ifrån detta sålunda bildade Supinum härledas de Passiva formerna på vanligt sätt, t. ex. Præs. *Tullaan*, *Pestää*. (§. 10 med Undantaget.)

Obs. I de Passiva formerna har således tecknet *cc* samma betydelse, som vid Inf. Verb. Activi. (Se Anm. 2.)

Anm. 10. Verberna *Näen* (jag ser) och *Teen* (jag gör) hafva uti Inf. Act. *Nähä*', *Tehä*' (*Nähä*', *Tehä*') i st. för *Näkeä*', *Tekeä*', hvaraf stammarne *Näk-*, *Tek-* igenfinnas. De böjas för öftright likasom de i föregående Anm. omtalte Verba, endast med den skillnad, att *n* efter det uteslutna *e* icke bortlemnas, men att deremot *k* öfverallt i dessa Verber framför (*d*), *k*, *n*, *t* förbytes till *h* (§. 9.) t. ex. Præs. Imp. Act. *Näe*' (§. 10), *nähköön* - - -, Præs. Conj. *Nähnen* - - -, Præs. Inf. Part. *Näkevän*, Sup. *Nähtyä*, Præs. Ind. Pass. *Nähään* (*Nähää*). Inf. Verb. *Nähtää*' etc.

Anm. 11. I de Verber af 5:e Konjug. som lyktas på *oan*, *ean*, *eän*, sammandragas dessa ändelser vanligtvis till *oon*, *een*. (p. 5. Till. 2.) Likaså sammandrages ändelsen *iän* någon gång till *iin*, men mera sällan ändelsen *uan* till *uun*, och *yän* till *yyn*. I sådant fall böjas dessa Verber öfverallt lika med de på *-n* lyktade; t. ex. *Kiroan* (jag svärjer), *Ruean* (jag börjar), *Kerkeän* (jag hinner), *Sikiän* (jag aflas); sammandr. *Kiroon*, *Rueen*, *Kerkeen*, *Sikiin*, Imperat. *Kiroo'*, *Rupee'*, *Kerkee'*, *Sikü'*, (i st. för: *Kiroa'*, *Ruea'*, *Kerkeä'* *Sikiä'*;) Imperf. Conj. *Kiroisin*, *Rueisin*, *Kerkeisin*, *Sikiisin*, (i st. för: *Kiroaisin*, *Rueaisin*, *Kerkeäisin*, *Sikiäisin*), o. s. v.

Anm. 12. Passiva brukas merendels impersonaliter, och försvenskas då såsom Activa med tillhjelp af ordet *man*; t. ex. *Poltetaan*, man bränner (egentl. det brännes). — Dessutom nyttjas dessa Impersonalia Passiva i stället för 1:a pers. Plur. af motsvarande Tempora Activi; t. ex. *Poltetaan* i stället för *Polttamme*, (äfven i st. för *Polttakaamme*;) *Poltettün* i st. för *Poltimme*.

Några Casus i Inf. Pass. blifva likaledes, med tillhjelp af ordet *man*, Active försvenskade, såsom: Inf. Verbalis Loc. int. *Poltettaissa*, då man bränner, brände, skulle bränna (eg. då något brännes); Præs. Inf. Participialis *Poltettavan*, att man bränner, brände, skulle bränna (eg. att något brännes); Inf. Nominalis *Pitää poltettaman*, man bör bränna (eg. det bör brännas); Inf. Part. Dat. form. *Poltetuksi*, att man bränt (eg. att det blifvit brändt).

Dessa nu omtalte Passivi flexioner, ävensom Particium Præt. Pass., tillhörta också Verba Neutra. (Se hjelverbum *Olla*). Ävenså förekomma de i Medium.

Tillägg.

1. Ändelse-vokalen *e* uti 1:a och 2:a pers. Plur. af Indicativi och Conjunctioni Modi i allmänhet, utbytes understundom emot *a* (ä), t. ex. *Poltamma*, *Poltimma*, *Polttanemma*, *Polttaisimma* o. s. v. för: *Poltamme*, *Poltimme*, *Polttanemme*, *Polttaisimme*.

2. Binde- och ändelse-vokalen *ee* uti 3:e pers. Sing. och Plur. af Præsens Indic. och ofta äfven af Præs. Conj., förbytes af en del Finnar till *oo* (öö), såsom: *Koskoo*, *koskovat* för: *koskee*, *koskevat* (af *Kosken* jag rör).

3. I 2:a pers. Sing. Præs. Imperativi förbytes ofta aspiration till *s* (2:a persons Suffix), hvarigenom bemärkelsen blir mera förtrolig, såsom: *Poltas*, *Tules*, bränn, kom, (kära du!).

4. Då Infinitivis Verb. Casus Inf. någon gång nyttjas med Suffix, bortlemmas aspirationen. (If. §. 23. 1:o).

§. 27. HJELP-VERBUM *Olla'*.

INDICATIVUS.

Præsens.

Imperfectum.

S.	<i>Olen</i> ¹⁾ jag är	S.	<i>Olin</i> jag var
	<i>Olet</i> ²⁾ du är		<i>Olit</i> du var
	<i>On</i> ³⁾ han är		<i>Oli</i> han var
Pl.	<i>Olemme</i> ⁴⁾ vi äro	Pl.	<i>Olimme</i> vi voro
	<i>Olette</i> ⁵⁾ I ären		<i>Olitte</i> I voren
	<i>Ovat</i> de äro		<i>Olivat</i> ⁶⁾ de voro.
¹⁾ <i>Oon</i> (<i>on</i>). ²⁾ <i>Oot</i> (<i>ot</i>). ³⁾ <i>Ompi</i> . ⁴⁾ <i>Oomme</i> , <i>omme</i> . ⁵⁾ <i>Ootte</i> , <i>otte</i> .		⁶⁾ <i>Olit</i> .	

IMPERATIVUS.

Præsens.

S.	<i>Ole'</i> var!	Pl.	<i>Olkaamme</i> varom!
	<i>Ollos</i> vare du!		<i>Olkaa</i> ²⁾ varen!
	<i>Olkoon</i> ¹⁾ vare han!		<i>Olkoot</i> ³⁾ vare de!
	¹⁾ <i>Olkaan</i> . ²⁾ <i>Olkaatte</i> , <i>olkoo</i> , - - kee. ³⁾ <i>Olkaat</i> .		

CONJUNCTIVUS.

Præsens.

Imperfectum.

S.	<i>Lienen</i> ¹⁾ jag tör va-	S.	<i>Olisin</i> ²⁾ jag vore eller
	ra etc.		skulle vara etc.
	<i>Lienet</i>		<i>Olisit</i>
	<i>Lienee</i> , -eepi		<i>Olisi</i>
Pl.	<i>Lienemme</i>	Pl.	<i>Olisimme</i>
	<i>Lienette</i>		<i>Olisitte</i>
	<i>Lieneväät</i> , -eenvät		<i>Olisivat</i> ³⁾

¹⁾ *Lien*, *liet*, *lie*; *liemme*, *liette*, *lievät*. ²⁾ *Oisin* (*osin*), *Oisit* (*osit*), *Oisi* (*osi*); *Oisimme* (*osimme*), *Oisitte* (*ositte*), *Oisivat* (*osivat*). ³⁾ *Olisit*.

INFINITIVUS:

1) Verbalis,

Præsens. Inf.	<i>Olla'</i> (att) vara
Instr.	<i>Ollen</i> medelst att vara

D. f. *Ollakse-ni, -si* etc. för att jag må
(skulle) vara etc.

†L. i. *Ollessa* under varandet

2) *Participialis,*

Præsens. †Acc. *Olevan* vara

Præterit. †Acc. *Olleen* hafva varit

3) *Nominalis.*

Præsens. †Acc. *Oleman* vara

†Car. *Olemata'* utan att vara

D. i. *Olemaan* till att vara

†L. e. *Olemalla* med att vara

L. i. *Olemassa* i att vara

†A. e. *Olemalta* efter att vara

†A. i. *Olemasta* ifrån att vara

SUPINUM.

Præterit. †Inf. *Oltua* efter att hafva varit

PARTICPIA.

Præsens. *Oleva*, Dimin. *Olevainen* varande, var-
dande

Præterit. *Ollut* hafvande varit.

PASSIVUM. (Impersonaliter.)

INDICATIVUS.

Præsens. *Ollaan* man är Imperfectum.
Oltiin man var

IMPERATIVUS.

Præsens.

Oltakoon man vare!

CONJUNCTIVUS.

Præsens. Imperfectum.
Lietänee, -een man tör vara *Oltaisi, -ün* man skulle
Reg. *Oltanee, -een.* vara

INFINITIVUS:

1) Verbalis,

(Præsens. Inf. *Oltaa'* att man är)L. i. *Oltaissa* under det man är

2) Participialis,

Præsens. Acc. *Oltavan* att man ärPræterit. D. f. *Olluksi* att man varit

3) Nominalis.

Præsens. Acc. *Oltaman* att man är

PARTICPIA.

Præsens. *Oltava* som man bör varaPræterit. *Oltu* som man varit.

§. 28. Derigenom att Præsens och Imperfectum af Hjelppverbum *Olla'* konstrueras med Nominativi af Participia, i motsvarande Numerus, fås Verbernas Perifrastiska Tempora. Sålunda fås t. ex. af sjelfva Hjelppverbum *Olla'*:

INDICATIVUS.

Perfectum.

S. *Olen ollut*, etc. Pl. *Olemme olleet*, etc. jag har
varit etc.

Plusqvam perfectum.

S. *Olin ollut*, etc. Pl. *Olimme olleet*, etc. jag hade
varit, etc.

Futurum.

S. *Olen oleva*, etc. Pl. *Olemme elevat*, etc. jag var-
der varande, skall vara, etc.

IMPERATIVUS.

Præteritum.

S. *Ole' ollut*, etc. Pl. *Olkaamme olleet*, etc. hafve du
v., vi måge hafva v. etc.

Futurum.

S. *Ole' oleva*, etc. Pl. *Olkaamme olevat*, etc. varde du
varande, etc.

CONJUNCTIVUS.**Perfectum.**

S. *Lienen ollut*, etc. Pl. *Lienemme olleet*, etc. jag tör
hafva varit etc.

Plusquamperfectum.

S. *Olisin ollut*, etc. Pl. *Olisimme olleet*, etc. jag skul-
le hafva varit, etc.

Futurum.

S. *Lienen oleva*, etc. Pl. *Lienemme olevat*, etc. jag tör
yarda, etc.

PASSIVUM. (Impersonaliter.)**Indicativus.**

Perfectum. Plusquamperfectum.

[*On oltu*, man har varit *Oli oltu*, man hade varit

IMPERATIVUS.**Præteritum.**

Olkoon oltu, man må hafva varit

CONJUNCTIVUS.

Perfectum. Plusquamperfectum.

Lienee oltu, man tör haf-
va varit. *Olisi oltu*, man skulle haf-
va varit.

Anm. De sammansatta **Futura** af *Olla'* äro föga
brukslägta.

§. 29. ALLMÄN PERIFRAST

Activum. Passivum. Medium.

INDICA

Perfectum.	S.	<i>Olen</i> etc.	<i>Polttanut</i>	1. <i>Poltettu Polttainnut</i> 2. <i>Ollut polt.</i>
	Pl.	<i>Olemme</i>	<i>Polttaneet</i>	1. <i>Poltetut Polttainneet</i> etc. <i>Olleet poltetut</i>
Impersonalit.	<i>On</i>	.	.	<i>Polttaittu</i>
Plusquampl.	S.	<i>Olin</i> etc.	<i>Polttanut</i>	1. <i>Poltettu Polttainnut</i> 2. <i>Ollut p.</i>
	Pl.	<i>Olimme</i>	<i>Polttaneet</i>	1. <i>Poltetut Polttainneet</i> etc. <i>Olleet p.</i>
Impersonaliter	<i>Oli</i>	.	.	<i>Polttaittu</i>
Futurum.	S.	<i>Olen</i> etc.	<i>Polttava</i>	<i>Poltettava Poltaiva</i>
	Pl.	<i>Olemme</i>	<i>Polttavat</i>	<i>Poltettavat Poltaivat</i> etc.

IMPERIA

Præterit.	S.	<i>Ole'</i> etc.	<i>Polttanut</i>	1. <i>Poltettu Polttainnut</i> 2. <i>Ollut p.</i>
	Pl.	<i>Olkaamme</i>	<i>Polttaneet</i>	1. <i>Poltetut Polttainneet</i> etc. <i>Olleet p.</i>
Imperson.	<i>Olkoon</i>	.	.	<i>Polttaittu</i>
Futurum.	S.	<i>Ole'</i> etc.	<i>Polttava</i>	<i>Poltettava Poltaiva</i>
	Pl.	<i>Olkaamme</i>	<i>Polttavat</i>	<i>Poltettavat Poltaivat</i> etc.

CONJUN

Perfectum.	S.	<i>Lienen</i> etc.	<i>Polttanut</i>	1. <i>Poltettu Polttainnut</i> 2. <i>Ollut p.</i>
	Pl.	<i>Lienemme</i>	<i>Polttaneet</i>	1. <i>Poltetut Polttainneet</i> etc. <i>Olleet p.</i>
Impersonaliter	<i>Leinee</i>	.	.	<i>Polttaittu</i>
Plusquampl.	S.	<i>Olisin</i> etc.	<i>Polttanut</i>	1. <i>Poltettu Polttainnut</i> 2. <i>Ollut p.</i>
	Pl.	<i>Olisimme</i>	<i>Polttaneet</i>	1. <i>Poltetut Polttainneet</i> etc. <i>Olleet p.</i>
Impersonalit.	<i>Olisi</i>	.	.	<i>Polttaittu</i>

ISK KONJUGATION.

Activum. Passivum. Medium.

TIVUS:

jag har	bränt	1. blifvit bränd bränt mig etc. 2. varit br.
---------	-------	---

man har		bränt sig.
jag hade	bränt	1. blifvit bränd bränt mig etc. 1. varit bränd

man hade		bränt sig
jag varter	brännande bränd	brännande mig etc.

TIVUS.

du må hafva	bränt	1. blifvit bränd bränt dig etc. 2. varit br.
-------------	-------	---

man må hafva		bränt sig
varde du	brännande bränd	brännande dig etc.

CTIVUS.

jag tör hafva	bränt	1. blifvit bränd bränt mig etc. 2. varit br.
---------------	-------	---

man tör hafva		bränt sig
jag skulle hafva	bränt	1. blifvit bränd bränt mig etc. 2. varit br.

man skulle hafva		bränt sig
----------------------------	--	-----------

Futurum. S. *Leinen* etc. *Polttaya* *Poltettava* *Polttaiva*
 Pl. *Lienemme* *Polttavat* *Poltettavat* *Polttaivat*
 etc.

INFINI

Præteritum. *Olla'* *Polttanut* *Poltettu* *Polttainnut*
Futurum. *Olla'* *Polttaya* *Poltettava* *Polttaiva*

Anm. 1. Neutralia Passiva hafva i den Aktiva formen äfven Præterita 2:da, t. ex. *Syntyä* (födas), Perf. Ind. 1:um *Olen syntynyt*, jag har blifvit (är) född; Perf. 2:um *Olen ollut syntynyt*, jag har varit född.

Anm. 2. Verba Neutra hafva uti Passivum äfven sina Perifrastiska Impersonella flexioner. (Jmf. §. 26. Anm 12.)

Anm. 3. Vid den Perifrastiska Konjugationen nyttjas ofta Loc. form. Sing. af Particípia, i stället för Nom. Sing. eller Plur. — De i Nom. Sing. på *ut*, *yt* lykta-de Particípia ända sig i detta fall uti Loc. form. Sing. icke på *eena*, (*eenä*) utan på *unna* (*ynnä*) (§. 18. Anm. 2.); t. ex. *Olin polttanunna*, *Olimme polttanunna* (för-kortadt: *Poltanna*), i st. för: *Olin polttanut*, *Olimme polttaneet*.

VERBA ANOMALA.

§. 30. Ifrån de fem allmänna konjugationerna afvika till någon del de Verba, som i Præs. Ind. Activi hafva blott en stafvelse, med lång vokal eller diftong; såsom *Saan* (jag får), *Juon* (jag dricker), *Puin* (jag tröskar). De konjugeras sålunda:

A C T I V U M.**I N D I C A T I V U S.****P r æ s e n s .**

S.	<i>Saan</i> <i>saat</i> <i>saa, -pi</i>	<i>Juon</i> <i>juot</i> <i>juo, -pi</i>	<i>Puin</i> <i>puit</i> <i>pui, -pi</i>
----	---	---	---

jag tör varda	bränande bränd	brännde mig etc.
---------------	----------------	---------------------

T I V U S.

hafva	bränt	blifvit bränd	bränt sig
varda	bränande	bränd	brännde sig.

Pl.	saamme	juomme	puimme
	saatte	juotte	puitte
	saavat	juovat	puivat

Imperfectum.

S.	Sain	Join (§. 13.)	Puin
	sait	joit	puit
	sai	joi	pui
Pl.	saimme	joimme	puimme
	saitte	joitte	puitte
	saiyat	joivat	puivat

IMPERATIVUS.

Præsens.

S.	Saa' ¹⁾ saakoon ²⁾	Juo' ¹⁾ juokoon ²⁾	Pui' ¹⁾ puikoon ²⁾
Pl.	saakaamme saakaa ³⁾ saakoot ⁴⁾	juokaamme juokaa ⁵⁾ juokoot ⁴⁾	puikaamme puikaa ⁵⁾ puikoot ⁴⁾

¹⁾ Saaos, Juuos, Puios. ²⁾ -kaan. ³⁾ -katte, -koo, -kee. ⁴⁾ -kaat.

CONJUNCTIVUS.

Præsens.

S.	Saanen	Juonen	Puinen
	saanet	juonet	puinet
	sanee, -eepi	juonee, -eepi	puinee, -eepi
Pl.	saanemme	juonemme	puinemme
	saanette	juonette	puinette
	saanevat, -eevat	juonevat, -eevat	puinevat, -eevat

Imperfectum.

S.	<i>Saisin</i>	<i>Joisin</i>	<i>Puisin</i>
	<i>saisit</i>	<i>joisit</i>	<i>puisit</i>
	<i>saisi</i>	<i>joisi</i>	<i>puisi</i>
Pl.	<i>saisimme</i>	<i>joisimme</i>	<i>puisimme</i>
	<i>saisitte</i>	<i>joisitte</i>	<i>puisitte</i>
	<i>saisivat</i> ¹⁾	<i>joisivat</i> ¹⁾	<i>puisivat</i> ¹⁾

¹⁾ *Saisit, Joisit, Puisit.*

INFINITIVUS.

1) Verbalis,

Præs. Inf.	<i>Saaha'</i> (<i>Saa-</i> <i>da'</i>)	<i>Juu'a'</i> (<i>Juo-</i> <i>da'</i>)	<i>Puia'</i> (<i>Pui-</i> <i>da'</i>)
Instr.	<i>saahen</i> (<i>saa-</i> <i>den</i>)	<i>juuen</i> (<i>juo-</i> <i>den</i>)	<i>puien</i> (<i>pui-</i> <i>den</i>)
D. f.	<i>saahakseni</i> (<i>saadakseni</i> ,)	<i>juuakseni</i> (<i>juodakseni</i>)	<i>puiakseni</i> (<i>puidakseni</i>)
†L. i.	<i>saahessa</i> (<i>saa-</i> <i>dessa</i>)	<i>juuessa</i> (<i>juo-</i> <i>dessa</i>)	<i>puiessa</i> (<i>pui-</i> <i>dessa</i>)

2) Participialis,

Præs. †Acc.	<i>Saavan</i>	<i>Juovan</i>	<i>Puivan</i>
Præt. †Acc.	<i>saanceen</i>	<i>juoneen</i>	<i>puineen</i>

3) Nominalis,

Præs. †Acc.	<i>Saaman</i>	<i>Juoman</i>	<i>Puiman</i>
†Car.	<i>saamata'</i>	<i>juomata'</i>	<i>puimata'</i>
D. i.	<i>saamaan</i>	<i>juomaan</i>	<i>puimaan</i>
†L. e.	<i>saamalla</i>	<i>juomalla</i>	<i>puimalla</i>
Dimin.	<i>saamaisillani</i>	<i>juomaisillani</i>	<i>puimaisillani</i>
L. i.	<i>saamassa</i>	<i>juomassa</i>	<i>puimassa</i>
†A. e.	<i>saamalta</i>	<i>juomalta</i>	<i>puimalta</i>
†A. i.	<i>saamasta</i>	<i>juomasta</i>	<i>puimasta</i>

Supinum.

Præt. †Inf.	<i>Saatua</i>	<i>Juotua</i>	<i>Puitua</i>
-------------	---------------	---------------	---------------

PARTICPIA.

Præs. <i>Saapa</i>	<i>Juopa</i>	<i>Puiva</i>
Præt. <i>saanut</i>	<i>juonut</i>	<i>puinut</i>

PASSIVUM.

INDICATIVUS.

Præsens.

<i>Minä Saahaan, (-daan)</i>	<i>Juuaan, (Juo-</i>	<i>Puiaan, (-daan),</i>
	<i>daan)</i>	<i>etc.</i>

Imperfectum.

<i>Minä Saatiin</i>	<i>Juotiin</i>	<i>Puitiin, etc,</i>
---------------------	----------------	----------------------

IMPERATIVUS.

S. <i>Saaha', (-da')</i>	<i>Juua', (Juoda')</i>	<i>Puia', (-da')</i>
saatakoon	juotakoon	puitakoon
Pl. <i>saatakaamue</i>	<i>juotakaamme</i>	<i>puitakaamme,</i>

CONJUNCTIVUS.

	Præsens.	
<i>Saatanen</i>	<i>Juotanen</i>	<i>Puitanen, etc.</i>
	Imperfectum.	
<i>Saataisin</i>	<i>Juotaisin</i>	<i>Puitaisin, etc.</i>

INFINITIVUS:

1) Verbalis,

Præs. Inf. <i>Saataa'</i>	<i>Juotaan'</i>	<i>Puitaan'</i>
D. f. <i>saataakseni..</i>	<i>juotaakseni..</i>	<i>puitaakseni..</i>
†L. i. <i>saataissa</i>	<i>juotaissa</i>	<i>puitaissa</i>

2) Participialis,

Præs. †Acc. <i>Saatavan</i>	<i>Juotavan</i>	<i>Puitavan</i>
Præt. D. f. <i>saauksi (saa-</i>	<i>juuvuksi för puiaksi (pui-</i>	

5) Nominalis.

Præs. †Acc.	<i>Saataman</i>	<i>Juotaman</i>	<i>Puitaman</i>
	PARTICPIA.		

Præs.	<i>Saataava</i>	<i>Juotava</i>	<i>Puitava</i>
Præt.	<i>saatu</i>	<i>juotu</i>	<i>puitu.</i>

Anm. 1. Medium af dessa Anomala förekommer ej. De sammansatta Tempora bildas som vanligt.

Anm. 2. Med iakttagande af vokalförändring, böjes *Jäään* (jag blifver qvar) efter *Saan*; likaså: *Luon* (j. skapar), *Suon* (j. unnar), *Tuon* (j. hemtar), *Lyön* (jag slår), *Myön* (j. säljer), *Syön* (j. äter) efter *Juon*; samt *Soin* (j. ljuder), *Voin* (j. förmår), *Nain* (j. gifter mig), *Uin* (j. simmar) efter *Puin*.

Anm. 3. *Vien* (j. för) böjes efter *Juon*. Der *Juon* har *uu*, har *Vien* *ii*, såsom uti Inf. Act. *Viiä*, Præs. Ind. Pass. *Viiäään*, (§. 12). Uti Imperfecta Act., der *Juon* får dist. *oi*, får *Vien* dist. *ei*, såsom: *Vein*, *Veisin*, (§. 13). För öfrigt bibeckar *Vien* dist. *ie*, der *Juon* har *uo*.

Anm. 4. *Käyn* (j. går) böjes efter *Puin*, sâlunda att *Käyn* öfverallt har *y*, der *Puin* har *i*, utom i Imperfecta Act., der detta *y* förbytes till *vi*; således: *Kävin*, *kävisin*. Uti Præs. Partic. Act. der *Puin* har *Puiva*, har *Käyn* *Käypä*. —

Verba Heteroclita.

§. 31. Trestafviga Verba Neutra, lyktade i Præs. Ind. Act. på *nen*, samt Verba Activa, hvilka i samma Tempus ändas på *itsen*, (*ihen*, *itten*, *issen*, *ihen*) gå uti Præs Ind. Act. och derifrån härledda flexioner (§. 26. Anm. 1.) efter 3:e Konjugation, men i öfrigt efter den 5:e, såsom:

<i>Kapenen</i> (jag smalnar)	Inf.	<i>Kaveta'</i>	Sup.	<i>Kavettua</i>
<i>Kykenen</i> (jag gitter)	"	<i>Kyetä'</i>	"	<i>Kyettyä</i>
<i>Nautisen</i> (jag njuter)	"	<i>Nautita'</i>	"	<i>Nautittua</i> ,
<i>Tulkitsen</i> (jag tolkar)	"	<i>Tulkita'</i>	"	<i>Tulkittua</i> ,

och andra dylika.

Sålunda färs t. ex. af Præsens *Tulkitsen*: 2 pers. Sing. Imperat. *Tulkitse'*, Imperfecta Act. *Tulkitsin*, *Tulkitsisin*, Præs. Participii *Tulkitseva* med det derifrån härledda Præs. Int. Part., samt Infinit. Nominalis *Tulkitseman*.

Af Inf. Verb. *Tulkita'* färs i Act. 3 pers. Imper. *Tulkitkoon* etc., Præs. Conj. *Tulkinnen* (för *Tulkitten*), Præt. Partic. *Tulkinnut* (för *Tulkitnut*), hvaraf Præt. Inf. Partic. *Tulkinneen*.

Af Supinum *Tulkittua* härledes i Pass.: Præsens Ind. *Tulkitaan*, Imperf. *Tulkittiin*, Imperat. *Tulkita'*, *Tulkittakoona*, etc. Conj. *Tulkittanen*, *Tulkittaisin*, Inf. *Tulkittaa'*, etc.

Anm. 1. Några af de nu omtalte Verba Neutra hafva äfven Præs. Ind. Act. och deraf härledda flexioner efter 5:e Konjug., såsom: *Aukenen* och *Aukean* (jag öppnas), *Raukenen* och *Raukean* (jag dignar), m. fl.

Anm. 2. Några af de på *itsen* lyktade Verba Activa böjs derjemte regulariter efter 4:de Konjug., såsom: *Hankitsen* (jag skaffar), Inf. *Hankita'*. Efter 4:e Konjug. har detta Verbum i Præs. Ind. *Hankin*, i Inf. *Hankia'*. Supinum blifver efter begge böjnigs-sätten *Hankittua*.

Anm. 3. Vissa fyrstafviga Verba följa samma tvåfäldiga böningssätt, som *Hankita'* (*Hankia*), endast med den åtskillnad, att de hafva distongen *oi* eller *öi* uti alla flexioner, i stället för den uti andra stafvelsen af *Hankia* besintliga enkla vokalen *i*, äfven då denna förlänges, såsom i 3:e pers. Præs. Ind. Act., t. ex.

Præs. Ind. Act.	Infin.	Supin.
<i>Kapaloitsen</i> (j. lindar)	<i>Kapaloita'</i>	<i>Kapaloittua</i>
<i>Satuloitsen</i> (j. sadlar)	<i>Satuloita'</i>	<i>Satuloittua</i> .

(Efter 4:e Konjugationen)

<i>Kapaloin</i> , - <i>loit</i> , - <i>loi</i> , etc.	<i>Kapaloia'</i>	<i>Kapaloittua</i>
<i>Satuloin</i> , - <i>loit</i> , - <i>loi</i> , etc.	<i>Satuloia'</i>	<i>Satuloittua</i> ,
med flere.		

§. 32. Verba Neutra af 2:a Konj., lyktade ursprungligen uti Præs. Ind. Activi på *aunnun* (*äynyn*), *eunnun* (*eynnyn*), *ounnun*, uti Infinitivus på *auntua* (*äyntyä*), *euntua* (*eyntyä*), *ountua*, sammandragas ofta, såsom:

Præs. Ind. Act.	Infinit.	Supin.
<i>Ilmaunnun</i> (jag uppenbaras)	<i>Ilmauntua'</i>	<i>Ilmaunnuttua</i>
<i>Laskeunnun</i> (jag sänker mig)	<i>Laskeuntua'</i>	<i>Laskeunnuttua</i>
<i>Likounnun</i> (jag blir blöt)	<i>Likountua'</i>	<i>Likounnuttua</i> .
Med sammandragning:		

<i>Ilmaannun</i>	<i>Ilmaantua'</i>	<i>Ilmaannuttua</i>
<i>Laskeennun</i>	<i>Laskeentua'</i>	<i>Laskeennuttua</i>
<i>Likoonnun</i>	<i>Likoontua'</i>	<i>Likoonnuttua</i>
(Kustdialekt)		
<i>Ilmaun</i>	<i>Ilmauta'</i>	<i>Ilmauttua</i>
<i>Laskeun</i>	<i>Laskeuta'</i>	<i>Laskeuttua</i>
<i>Likoun</i>	<i>Likouta'</i>	<i>Likouttua</i>

m. fl.

Verba Impersonalia.

§. 33. Några Verba Personalia blifva uti Activum Impersonaliter brukade i en viss egen bemärkelse och konstruktion. Sådane äro, med sina Impersonella bemärkelse: *Pitää* (skola, böra, måsta), *Tätyä* (måsta), *Tulla* (tillkomma, böra); understundom: *Tarvita* (behöfva), *Auttaa* (hjälpa), *Kelvata* (duga), *Syntyä* (gå an), jemte några andra. Såsom Impersonalia nyttjas de endast i Præsentia och Præterita Activi, och konjugeras regulariter.

Anm. Præsens af Verbum Impers. *Pitää* nyttjas ofta till att såsom Hjälverb uttrycka Futurum, men vanligast uttryckes derigenom det ofvanföre antydda begreppet, t. ex. *Pitää tekemäsi*, du måste eller skall göra, (egentligen: det bör, det är nödvändigt, att du gör).

§. 34. Äfven finns några andra (blott i Act. brukliga) Verba, hvilka, med eller utan utsatt Subjekt, vanligen förekomma blott i 3 pers. Sing. samt någon gång i 3 pers. Pl., men sällan i öfriga personer, såsom: *Nukuttaa'* (egentl. göra sömnig), *Jannottaa'* (eg. göra törstig), *Sataa'* (regna) *Tuiskuttaa'* (snöga med yrväder). o. a. d.

Anm. Hurn Verba Neutra och Media i Passivum brukas Impersonaliter, är förut afhandladt.

Verba Defectiva.

§. 35. Följande Verba hafva blott nedan anförda flexioner:

1) Præs. Conj. Act. *Lienen*, Pass. *Lietänee*, nyttjas i stället för Præsentia Conj. af *Olla'*, (§. 27.)

2) Act. Præs. Ind. *Mahan* (*Mahdan*) etc. (jag tör, månde. måtte) Conj. *Mahtanen* etc.

Imperf. Ind. *Mahoin* (-*hdoin*) etc., Conj. *Mahaisin*, etc.

Perf. Ind. *Olen mahtanut*, etc.

Plusqpf. Ind. *Olin mahtanut* etc., Conj. *Olisin m.*, etc.

Pass. (Impers.) Præs. Ind. *Mahetaan* (-*hdetaan*); Conj. *Mahettaneen*, -*nee* (-*hdettaneen*, -*nee*).

Imperf. Ind. *Mahettiin* (-*hdettiin*), Conj. *Mahetaisiin*, -*si* (-*hdettaisiin*, -*si*).

Perf. Ind. *On mahettu* (-*hdettu*).

Plusqpf. Ind. *Oli mahettu* (-*hdettu*), Conj. *Olisi m.*

3) Imperat. Sing. *Se'* (tag, se här!) Pl. *Sekää, -kee*.

Verbum med Negation.

§. 36. Med förnekningsord (*Ei icke*) böjas Verba sålunda, att personal-ändelsen bortlemnas ifrån Verbet och förenas till förnekningsordet.

§. 37. Indicativi och Conjunctivi förnekningens ord ärö:

S.	<i>En icke jag</i>	<i>Ellen om icke jag</i>
	<i>Et icke du</i>	<i>Ellet om icke du</i>
	<i>Ei icke han (hon, det)</i>	<i>Ellei om icke han</i>
Pl.	<i>Emme icke vi</i>	<i>Ellemme om icke vi</i>
	<i>Ette icke I</i>	<i>Ellette om icke I</i>
	<i>Eivät icke de</i>	<i>Elleivät om icke de.</i>

A n m. Sing. *Ei*, *Ellei* nyttjas ofta i stället för Pl. *Eivät*, *Elleivät*.

Imperativi förnekningsord ärö:

S.	<i>Elä (älä)</i>	<i>Ellös (älvös, älkös)</i>	} icke du	
Pl.	<i>Elköön, -käään (älköön, -käään)</i>		icke han	
	<i>Elköömmme, -kääämme (älköömmme)</i>		icke vi	
	<i>Elköö, -kee, -keete (älköää, -kääätte)</i>		icke I	
	<i>Elkööt, -kääät (älkööt, -kääät)</i>		icke de.	

§. 38. De former af sjelfva Verbum, hvilka brukas med förnekningsord, fäss uti Indicat. och Conjunct., med undantag af Imperfecta Ind., om

Activum. Passivum. Medium.

INDICAT.

Præsens.	S. <i>En etc.</i>	<i>Polta'</i>	<i>Polteta'</i>	<i>Polttai'</i>
	Pl. <i>Emme etc.</i>	<i>Polta'</i>	<i>Polteta'</i>	<i>Polttai'</i>
Impersonalit.	<i>Ei</i>	<i>Polttaita'</i>
Imperfect.	S. <i>En etc.</i>	<i>Polttanut</i>	<i>Poltettu</i>	<i>Polttainnu</i>
	Pl. <i>Emme etc.</i>	<i>Polttaneet</i>	<i>Poltettu</i>	<i>Polttainne</i>
Impersonalit.	<i>Ei</i>	<i>Polttaittu</i>

IMPERFECT.

Præsens.	S. <i>Elä</i>	<i>Polta'</i>	<i>Polteta'</i>	<i>Polttai'</i>
----------	---------------	---------------	-----------------	-----------------

man ifrån 1:a Pers. Sing. af motsvarande Tempus i jakande form, bortlemnar *n*, och tillika förkortar den långa vokal, som går nästförut i Præs. Ind. Passivi. Denna förkortade ändelse är gemensam för alla tre Personer i hvardera Numerus.

Imperfecta Indicativi i neckande talesätt uttryckas genom förnekningsorden och Nominativus Participii Præteriti i hvor sin forma. I Activum och Medium rättar sig denna Nominativus efter olika Numerus, men icke i Passivum.

Imperativi 2:a pers. Sing. brukas oförändrad med förnekningssordet *Elä* (*älä*). Men till *Ellös* (*äl-vös*, *älköς*) och Imperativi öfriga förnekningssord färs en gemensam verbaländelse af 3:e pers. Sing. i jakande form, då *on* (*ön*) derifrån bortlemnas.

Af Infinitivus Modus nyttjas endast sjelfva Infinit. Casus någon gång med förnekningssordet *Ei*, men blifver då oförändrad.

Således konjugeras t. ex. Verb. *Polttaa'* med negation på följande sätt.

Activum. Passivum. Medium.

CONSTITUTIVUS.

ag	bränner	brännes	bränner mig icke, etc.
man	bränder	brändes	bränder sig icke.
ag	brände	brändes	brände mig icke, etc.
man			brände sig icke.

DESTITUTIVUS.

bränn brännes du bränn dig icke

	<i>Ellös</i>	<i>Polttako</i>	<i>Poltettako</i>	<i>Polttaitko</i>
	<i>Elköön</i>	<i>Polttako</i>	<i>Poltettako</i>	<i>Polttaitko</i>
Pl.	<i>Elkäääm-</i>	<i>Polttako</i>	<i>Poltettako</i>	<i>Polttaitko</i>
	<i>me etc.</i>			

Impersonalit. *Elköön* *Polttaittak*

CONJU

Præsens. S. *En* etc. *Polttane*' *Poltettane*' *Polttainne*'

Pl. *Emme* etc. *Polttane*' *Poltettane*' *Polttainne*'

Impersonalit. *Ei* *Polttaittan*

Imperfect. S. *En* etc. *Poltaisi* *Poltettaisi* *Polttaisisi*

Pl. *Emme* etc. *Poltaisi* *Poltettaisi* *Polttaisisi*

Impersonalit. *Ei* *Polttaittai*

INFIN

Præsens. *Ei* *Polttaa'* *Poltettaa'* *Polttaitaa'*

Anm. På samma sätt fås de i nekande talelätt bruklig sammansatta Tempora bildas som vanligt; t. ex.

INDIC

Perfect. S. *En* etc. *Polttanut* 1. *Poltettu* *Polttainnu*
ole' *) 2. *Ollut poltettu*

Pl. *Emme* etc. *Polttaneet* 1. *Poltetut* *Polttainneet*
ole' 2. *Olleet polt.*

Impersonalit. *Ei ole' *)* *Polttaittu*
*) oo', o'.

Plusqpf. S. *En* etc. *ol-* *Polttanut* 1. *Poltettu* *Polttainnu*
lut 2. *Ollut p.*

Pl. *Emme* etc. *Polttaneet* 1. *Poltetut* *Polttainneet*
olleet 2. *Olleet p.*

Impersonalit. *Ei ollut* *Polttaittu*
o.

du må icke bränna bränna bränna dig etc.

man må icke bränna sig

C T I V U S.

jag tör icke bränna bränna bränna mig etc.

man tör icke bränna sig
jag skulle icke bränna bränna bränna mig etc.

man skulle icke bränna sig

T I V U S.

icke bränna bränna bränna sig

enkla Tempora af Hjelpverbum *Olla'*, hvaraf sedan Verbernas

T I V U S.

jag har icke bränt 1. blifvit br. bränt mig, etc.
 2. varit bränd

man har icke bränt sig

jag hade icke bränt 1. blifvit br. bränt mig, etc.
 2. varit bränd

man hade icke bränt sig

v.

ADVERBIUM.

§. 39. Adverbia Separata äro:

1) nägra Primitiva, såsom: *Jo* redan, *Nyt nu*, *Vielü ännu*, *Koska* när, *Ehkä* kanske, *Heti* straxt, *Sikisoki* blindvis;

2) Pronominalia, lyktade på *nne'*, såsom *Kunne'*, *Minne'* hvart, *Tänne'* hit, *Tuonne'*, *Sinne'* dit, *Jonne'* dit som, *Jonnekkunne'* nägorstädes;

3) Derivativa, lyktade på *sti*, *ten (ti)* och *ttain (ttääin)*, såsom: *Nähtävästi* synbarligen, *Wii-saasti* klokt, visligen, *Enimmiten*, *Enimmittään* mest-endels, *Samaten*, *Samati* likaledes, *Osittain* dels;

4) Casus af en del Pronomina och Nomina, som antagit Adverbialisk egenskap, såsom: (Nom.) *Kyllä* nog, (Gen.) *Aivan*, *Lüan* alltför, (Inf.) *Totta* i sanning, *Salaa* hemligen, (Acc.) *Kerran* en gång, *Kauan* längre, (Dat. ext.) *Ylähälle(n)*, *Yläälle* upp, (Dat. int.) *Varmaan* säkert, *Tarkkaan* no-ga, (Dat. form.) *Kauaksi* (*Kauas*) långt, längre, *Miksi* hvarföre, (Loc. ext.) *Ylähällä*, *Yläällä* uppe, *Tuolla* der, (Loc. int.) *Tuossa* der, *Missä* hvar, (Loc. form.) *Kotona* hemma, *Esinä* först, (Abl. ext.) *Kosolta* rundligen, *Ylähältä*, *Yläältä* uppifrån, (Abl. int.) *Välistä* emellanåt, *Mistä* hvarifrån, (Instr.) *En-sin* först, *Kovin*, *Varsin* allt för o. a. d.

Anm. 1. De på *ten*, *ttain (ttääin)* lyktade Derivativa hafva likhet med Instr. Casus af vissa Verbers Infinitivus Verbalis.

Anm. 2. Adverbia, härledda ifrån Adjectiva och Participia, hafva merendels sina Jemförelse grader, hvilka färs af deras stamords motsvarande Gradus, då i Ablativus interior Sing. slutvokalen *a* förbytes till *i*, såsom: *Tarkasti* noga (af *Tarkka*, Abl. int. *Tarkasta*), Comparat. *Tarkenimasti* nogare (af *Tarkempi*, A. i. *Tarkemmasta*), Superl. *Tarkimmasii* nogast (af *Tarkin*, A. i. *Tarkimmaista*). Likaså kompareras:

<i>Iloisesti</i> gladeligen	<i>Iloisemmasti</i>	<i>Iloisimmasti,</i>
<i>Liukkaasti</i> snabbt	<i>Liukkaammasti</i>	<i>Liukkaimmasti,</i>
<i>Koreasti</i> vackert	<i>Koreammasti</i>	<i>Koreimmasti,</i>
<i>Kirkkaasti</i> klart	<i>Kirkkaammasti</i>	<i>Kirkkaimmasti.</i>

Understundom uttryckes Comparativus af Adverbium, någon äfven Superlativus, med Instructivus af det i lika Gradus stående stamordet, såsom: *Sievästi* snällt, Comp. *Sievemmästi* eller *Sievenmin*, Sup. *Sievimmästi* eller *Sievimmin*.

Anm. 3. Äfven en del andra Adverbia kunna kompareras, såsom: *Eitäten* på långt afstånd, Comp. *Etaämmiten*, Sup. *Etaämmiten*; *Tarkaan* noga, Comp. *Tarkempaan*, Sup. *Tarkimpaan*; *Kauan* längre, Comp. *Kauemmin*, Sup. *Kauimmin*.

Några sakna en eller annan Gradus, såsom: *Pian* snart, Comp. *Pikemmin* eller *Piemmin*; *Tuonne* dit, Comp. *Tuonnemma* (*Tuonnemaksi*) längre dit bort; *Eitää* långt bort, Comp. *Etemmä* (*Etemmäksi*) längre bort; *Päälliten* öfver, Sup. *Päällimiten* öfverst, o. a. d.

Anm. 4. Några Adverbia hafva i slutet 3:e persons Pronominal-Suffix, såsom: *Kokonansa*, *Tykkänänsä* helt och hållt, *Ainoastansa* allenast, m. fl.

§. 40. Adverbia Suffixiva äro: *-ko* (-kö) monne? *-pa* (-pä) ju, *-han* (-hän) ju, dock; hvilka och understundom sammansättas, såsom: *-kohan* (-kö-hän) monne tilläfventyrs? *-pahan* (-pähän) ju dock. De kunna fogas till alla slag af ord, såsom: *Maastako* monne ifrån jorden? *Kylässäkö* monne i byn? *Köyhäkö* monne fattig? *Minäkö* monne jag? *Tuletko* monne du kommer? eller: kommer du? *Nytkö* monne nu? *Oletpa* du är ju, *Etpä saanut* du fick (dock) icke, *On-han se terve* han är ju frisk, *Nün-hän minä sanoin* så sade ju jag, *Tuletihan* monne du tilläfventyrs kommer, (monro du kommer)? *Nyt-köhän* monne tilläfventyrs nu? *Tuletihan* du kommer ju dock, (jo men du kommer,) *Etpähän tule* du kommer ju dock icke, (nej men du kommer icke.)

Anm. 1. När -ko (-kö), -pa (-pä) fogas till ord, som lyktas på aspiration, plär densamma bortlemnas, men Suffixernas konsonant deremot fördubblas, såsom: *Tuonnekko* för *Tuonne'-ko* monne dit? *Tuleppa* för *Tulle'-pa* kom dock! *Sinneköhän* för *Sinne'-köhän* montro dit?

Anm. 2. Suffixerna -ko (-kö), -pa (-pä), ävensom några Adverbia Pronominalia, lyktade på vokal, förlängas understundom med ett s, såsom: *Tuletkos?* *Tulepas*, *Mistäs*.

PRÆPOSITION OCH POSTPOSITION.

§. 41. Egentliga Praepositioner förekomma sällan i Finskan. De ställas mestendels efter de ord, som af dem regeras, och kunna derföre rättrare kallas Postpositioner.

Anm. De flesta Postpositioner utgöra, likasom en del Adverbia, Casus af mer och mindre fullständiga Nomina. Så t. ex. är *Päälle*, *Päälää*, *Päältä* Casus af *Pää* (hufvud, öfra delen af något). *Kuorman päälää* skulle derföre egentligen böra översättas: På lasset hufvud, på öfra delen af lasset, d. v. s. på (ofvanpå) lasset. *Minun jälessä* (af *Jälki* fotspår) skulle likaledes betyda: I mitt fotspår, d. v. s. efter mig.

§. 42. Postpositionerna regera följande Casus:

1) Genitivus, på frågan

a) **Hvart:** *Alle'*, *Ale'* *Ala'* under, *Eelle(n)*, *Eille(n)* (*Edelle*) före, *Eteen* framför, *Jälkeen* efter, *Keskelle(n)* midtuti, *Luokse* hos, *Mukaan* med, *Oheesseen* vid, *Perään* ester, *Päälle(n)* på, *Sisälle(n)*, *Sisään* inuti, *Taakse*, *Taa'*, *Ta-as* bakom, *Vastaan* emot (ovän), *Väliin* emellan, *Ympärille(n)*, *Ympäri* omkring;

b) **Hvar:** *Alla* under, *Eellä*, *Eillä* (*Edellä*), *Eessä*, *Eissä* (*Edessä*) framfore, *Jälessä* efter, *Keralla* med, *Luona*, *Luonna* hos, *Muassa* med, *Oheessa* vid, *Perässä* efter, *Päälää* på, *Sisällä*, *Sisässä* inuti, *Takanä* bakom, *Välissä* emellan, *Ympärillä* omkring;

c) Hvarifrån: *Alla* under, *Eeltä*, *Eiltä* (*Edeltä*), *Eestä*, *Eistä* (*Edestä*) framifrån, för, *Jälestä* efter, ifrån, *Keskeltä* emellan, *Luota* hos, ifrån, *Perästää* efter, *Päältä* pääifrån, *Sisältä*, *Sisästää* inifrån, *Takaa* bakifrån, *Välistä* emellan;

d) Hvar igenom: *Alaite(n)* under, *Eite(n)* (*Editen*) framföre, *Kautta* igenom, *Keskite(n)* emellan, *Lävite(n)*, *Läpi* igenom, *Neniten*, (t. ex. *Nieminen* neniten förbi udden), *Ohiten* förbi, (*Poikiten*) *Poikki* tvärsöver, *Päiten* förbi ändan; *Päällite(n)* öfver, *Sivuite(n)* förbi, *Sisäpuolite(n)* på inre sidan, *Taite(n)* bakom, *Ulkopuolite(n)* på yttre sidan, *Vierite(n)* tatt förbi, *Välite(n)* emellan, *Ylite(n)*, *Yli* öfver, *Ympäri* omkring.

Dessutom står Genitivus före: *Kanssa*, *Myötä* med, *Kesken* midti, emellan, *Puolesta*, *Suhteen*, *Vuoksi* i anseende till, *Takia*, *Tautta*, *Tähden* (*Tähden*) för, för -- skull.

Anm. 1. De nu uppräknade Postpositioner, utom *Läpi*, *Poikki* och *Yli*, förenas också, alldeles såsom Nomina, med Suffixa Personalia (§. 22), t. ex. *Kanssani* med mig, *Kanssasi* med dig, o. s. v.

2) Infinitivus:

Ennen före (i anseende till tiden), *Kohen* (*Kohden*), *Kohin*, *Kohti* emot, åt, *Kohtaan* emot (vän) *Myöten* med, längs med, *Pait*, *Paitti*, *Paitsi*, *Paete* utom, *Varten* för -- skull, *Poikkipuolin* tvärsöver.

Anm. 2. *Ennen* och *Poikkipuolin* nyttjas före sina Casus. *Sivuite(n)* förekommer någon gång före Inf.; ävenså *Paitti* före Inf. och *Kohti* före Genit.

3) Caritivus:

Ilman utan. (Står före sin Casus)

4) Dativus interior, på frågan Hvart:

Käsin, *Pän* åt, mot, *Perin*, *Selin* bakvändt åt, *Syrjin* sidvärt åt.

5) **Dativus**, på frågan **Hvart**; **Locativus**, på frågan **Hvarest**; **Ablativus**, på frågan **Hvarifrån**:

Asti, Saakka ända, t. ex. Maallen asti ända in på landet; Kirkolla asti ända vid kyrkan, Kylästä asti (eller saakka) ända ifrån byn.

Anm. 5. När Postpositioner icke hafva sina Casus hos sig, äro de Adverbia. *Kanssa* (äfven) och *Paitti, Pait* (men, undantagande) äro jemvälv Konjunktioner.

KONJUNKTION.

§. 43. Separata Konjunktioner äro: *Ja* och, *Myös, Myöskin* äfven, *Sekä* äfvensom, *Sekä -- Että*, både -- och, *Eli*, *Elikkä, Vai, Taï, Taikka* eller, *Taï (Taikka) -- Taï (Taikka)*, antingen -- eller, *Jos* om, *Jollei, Ellei* (med samma personal-ändelser, som *Ei*, §. 37.) om icke, *Jahka* allenast, så snart som, *Sillä ty, Koska* emedan, *Että, Jotta* att, på det, *Mutta, Mut, Vaan* men, utan, *Kuitenkin, Kumminkin, Toki* likvälv, dock, *Vaikka (Vaikka kohta)* ehu-ru, *Kuin (Niinkuin, Ikääñkuin, Samatenkuin)* såsom, liksom, *Süs* alltså, m. fl.

Anm. I *Taikka, Elikkä, Myöskin*, m. fl. äro *-ka* (-*kä*) *-kin* Suffixer.

§. 44. Suffixiva Konjunktioner äro:

1) *-ka* (-*kä*) och, heller, hvarken -- ej heller (brukas i nekande talesätt), såsom: *Lupasi, eikä antanut* lofvade och gaf icke; *Enkä minä, etkä sinä* hvarken du eller jag.

2) *-kaan* (-*käään*) [-*kan* (-*kän*)] heller, en gång (br. i nekande talesätt), såsom: *Ei isällenkään* icke heller (icke en gång) åt fadren; *Ei silloinkaan* ej heller då, äfven då icke, icke då en gång.

3) *-kin, ki*, äfven (br. i jakande mening), såsom: *Silloinkin* äfven då, *Muutkin* äfven andra. [Se

för öfright Anm. till föregående §. samt §. 21. 8) Anm. och 13)—18)].

Anm. Då dessa Suffixer fogas till ord, som lyktas på aspiration, försvinner aspirationen, hvaremot Suffixernas begynnelse-konsonant fördubblas, såsom: *Taikka* för *Tai-ka*; *En poltakkaan* för *En polta'-kaan* (jag bränner icke heller); *Rahatakkin* för *Rahata'kin* (äfven utan penningar. (Jemf. §. 40. Anm. 1.) Ävenså fördubblas Suffixernas begynnelse-konsonant efter 3:e persons Pronominal Suffix, samt efter Adverbia och andra Partiklar, lyktade på *sti*, t. ex. *Ei kuollessansakkaan* (icke heller vid sin död), *Tarkastikkin tutkittaissa* (äfven då man noga undersöker).

§. 45. INTERJEKTION.

Glädje: *Ahah! Ahaa! Hei!*

Löje: *Hihi! Haha! Hohhoh!*

Sorg: *Voi! Voivoi! Ai! Aiai! Ahhah! Jaajah!*

Missnöje: *Oi! Oioi! Ui! Uuu!*

Uppmärksamhet (svar): *Nonoh! Hoihoi!*

Fråga: *Häh? No!*

Tillropande: *Hoi!*

Förundran: *Hei! Noh! Hah! Hoh! Hohhoh! Seh!*

Hämd: *Ähäh, Kutti!*

Lastande: *Hyi, Hyhhyh! Ohhoh!*

m. fl.

Rättelser.

Sid. 3. rad. 3. nfr. står: *Pestä' (tvätta)* läs: *Pestää' (tvättas).*

—	4.	—	4.	—	—	hämte du	—	hemte du
—	6.	—	6.	olr.	—	höjas	—	böjas
—	7.	—	6.	nfr.	—	talel	—	talet
—	8.	—	3.	—	—	ta	—	ta'
—	14.	—	7.	ofr.	—	Pou-	—	Puo-
—	—	—	17.	nfr.	—	båda	—	både
—	15.	—	2.	ofr.	—	oja (öjtää)	—	oja (öjää)
—	20.	—	12.	13.	—	Kolni	—	Kolni, -e', -et
—	32.	—	7.	—	—	ahee	—	akee
—	—	—	8.	nfr.	—	nnepi	—	nnepi
—	39.	—	7.	ofr.	—	ttaisime	—	ttaisimme
—	47.	—	2.	nfr.	—	uytt-	—	nytt-
—	55.	—	9.	—	—	-katte	—	-kaatte
—	56.	—	16.	—	—	jou-	—	juo-
—	64.	—	15.	ofr.	—	talelatt	—	talesätt.

Yliom. kiel. 3.
Stenböck

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 101 9826

